

כפי מה טעון צנועותה אם טען גם הבלתי חייב אפי' והסבב בה סכרי עם הגוף מערי סמליון זקבל האליע עובר ולא טון דוקא צנעלו לא מיי עליה אפי' וכן למען שטח כעל לא מעטפיק לים אצל הקין דלימ הי קייניל עלרע פטור ולא טון כפי מה שמרין בזה שטח ודלי דחייז אפי' לא גבילו לידו ולימ עמה בידו גם לא אכלט ולפי מ"ט

האירט מה דחיל דעה הסורה צנבירה דחילעליע אלא ד"ט להקפס אפי' יע עלרע ופי' בוכהו על' העליה ימ הא לא האליח וביעה צנפסו עיי דעה סעחיה דחם ככלל צנעה צניעה צנפסו דהוא לא יעשה זה והה דהחיד הפליה ספרי טעיה כחורו והרמיח קאמר דלין מוסקפין אה על עמ טניעה צנפסו דהיי אטרע ווענעה הפליחה הא מעשה אדם אחר וח"ן סיקף אה לא למר ופי' טעיה ד"ט צנח משלקה צנפו מערשדים שחלקו עהייט והרד"ק צנוקפין על הדבר והכחיל כן לנעיד לפרש דרוחק אה

דחיסקי י"אם להי' וחילי קוד ישראל מוער קידשו קידושין היכ גיעו גע וגם יכל לחאום על הגע צנוקף טלין עירי' כדאשכחן צעירי' כוחם הכא סעכערי ריג והרנה מנענמים דנדר וחומר דרמ' ככרי צנור והארי' חף על פי עקדס בקדושתו ולין מעפקק דנדר וגם צנפסו כחוד דמועי ענרש אה אשטו עכיל ועכל הי ענעי' לא מאלכ' לצי להקל ולהחיר צנל חיליה וחף על בצ דנדי חילי' כחייז אחיה והרי הא כמו צ' חדשי' אלוכתי' זמן צנפק אחר פקקתי' על יצעה אח סכאל ורע לה ים מוער צנפסו אחר סכאלה לצנעה הראשון והאעד על השוער טעה ובטאה לאחר. ועמה טוער קעדין' הוא דו ועמה שלחתי שליח לראוי אה אהה הא כ' כאלע ספרי בקיי"א ואתי לי לילך לדרך קלימיק וצקטעוטיני'א ונאחשו וקא"ו וטאר סעוטה ולין כאן מקושו וגם אין לי טעה הטוער עיכ קצרחי' כאי' אחי העורור יודל עיני:

וב פמיש

החוק עמוד היערי היה ריג מהיר סינחק י"ז עשה וכל אשר קל י"ז אחר מי חדף מלך ישראל אחר פרעוש אחר אחר כלל העם להקדים עם עוכיה להחיר אשה טעפלה לפני ים מוער טעה מוער צנעה ניהם צנעלו ולא צנעי קידושי צנעלו ולאחר כמה שנים אה מיהם העלל התיחה ליטא' כמה טופק יציעה על פי עדת סעובל לפריכה אש' ספיצם עם ועל פי אורו עדו וזוחה הטר' סכאל לאש הרי הוא כמו טעיהם ועמה צל עדתו אחרת א"ן טעיי' הוא חי ועדין הוא מוער דעה כיה להחירה עכל עיקס אף על פי טעדין הוא חי כדעה ריה' כמו סעובל ען הערדכי ומהטעה מהרים ומן הקא"ו וחף לדעה סעובל ען על ריה מורם צנבני דליכה לריכה לא חיליה ולא יום כיון דנסיכה כשאי' על פי גדולי הדור אין להאליהם צנעלה דרענר ונחל כל אפי' טעין זאו שורט כוחה מכה ועל זה צנפקתי' עייין על הדעה ולהקבי' וחכ' צנר ולא ארע מכל עוקס לאהצי' ער ועשום חתקת העינין אחיה דעמי הקלותה גם אה לזוחו דמילחא ולחטעי' דה צנרה ואמרי' לדעהי דעה ארוכי לרך ביאור כי אם כאמר טענה החולקין על ריה ואוקרין דעשה מטום

עוד החולקת הוה: לחלקו מלין בהקצרה רשי' הכל רייל דאף עליע עייג העליחה לא צנעה ודק לענין העונט אערי' עלרע אצל מה צנכה הסורה להבנב זכח צהסון טעיה' טלו להחייז צנכוכין כדאי' צנכקערי' עייז א' לוח בני עעלה ים זכוח על לפמעלה ויעיכ לא הוי בני' טעיה' רעוה דהוי כאלו גנבה צנעלו והמוק' צ"ע ריי צ"י לחר ה' קיל כן דלין העליחה צנל והכחן פאטעלה יקט' גרושה היא מעקדטה

דקצירה לה קידושין הראשוי' מפילים מדאורייתא אם כן אין חילוק בין כעשה על די גדולים או לא או בין רענר להחילה כי עעשה דרעשה על די גדולים אין קננה שזיעל אלא לענין דלא קאקס לה על סעכאלה לבק

לפינו"ם הירטוציא בניו ליישנ דעת הרי"ף יש ליישנ גם
זאת הכל לומר דומי' ההנציה בט קתי' וס' לא צני'
החלתו וקטו צבחות ודי' אס' חזרו צתשו' קודם
שפתחה לה כלי' קמיר
ליד וחס':

סי' י"ב

(ה) וכן טעם דיעבד
ולכתחילה

מלי"ט להחסי' כחוצה ל'
א' שכתבו דלוקסה ומופתח
עלשו לא יא' וחס' עש'
כפי דמי' מהיה אלא שאין
דלוי"ס ומכרעה דר"י"י וחס'
דיגרה ומוכח עס' צאונה
צ"ח הירטוציא פ"ן ציצונח

דא"ת דלא גרסי' ויכח ע"ן וחס' דעקשה רנה תיפ"ל
דמי' מפתח עלמו הנה ודאי רצ' סס ציצונח דפי' אס'
נשא נשו' וניע' יול"א בנט' ודאי יוכל' לקצור דמה"ת
שס' צדיענד יול"א וליכ' רנא אפטר דק"ל כרצ' וכיכ'
הירטוציא ס' ועוד א' אפי' רוק' מרנבן מיי' הא אפי'
שכוח דרנבן מונעטי'ן וול' התי' לשה' אשה' הראוי"ס
לא שכוח דכדאי' צהשיע' קני' ד' והרי קאמר גם לעעט'
חיליה' שהיא רק דרנבן [ועיי' בחוקי' רפי' דנטח' שחכ'
חלילה' אבז' גרושה] ובכ"כ י"ד א' מהפרי"ח כי בדלורי"ת
אין חילוק וכיכ' חוק' ג' נט"ן ג' קעי"ב ומחרטי"ן רלי'ו
ועהרשטי"ס ל'ו והלח"ע פ"י דעדות וחס'ו פ"ע חיא' ג'
אך דא"ת ח"צ' רצ' לא פסקא' ליה' ומהנ"י חיי' ז'
והיא' פי'ה' דקטודרין' משמע' ד"ס חילוק' ובני' קדש"ס ודאי'
צני' שינה' עליו' הכחוז' לעכז' עיכ' ובק"ת' מויד' אוח'
ד' כי על' חס'ס' ה"ל' דלי'ע' לחלק' לדלורי"ת ורשטי"ח
צהשי' ציד' שיד' דבני' לכחחילה' בעלה' קודם' טבילה'
ובריענד' עלתה' הטבילה' קודם' הבעלה' וצ"ן פי' כל' עשה'
קי' חסי' כי דוקא' לכחחילה' צני' כן דקרא' ה"כ' עשומע'
אבל' צדיענד' לעכז' א"ל' לוי' ובצו"ת' ריני' חיי"ד קטי"א
הכירו' ובקטי' ח"ג' הני' עוד' כיד' חילוק' צ"ן הכי'
הלכ"יס' התורה' מעשה' דאין' חילוק' וגם' דיעבד' לצ"ן
מכנה' מנעשה' ועוד' יש' נצט"ן זה' לנטוח' חילוק'ס' אלא'
שלי"ד' יפה' כי' רה"ע' צלי' פסק' דכ"ו' לי'ס' בני' יום'
שברי' מלי"ט' וידענו' דבני' ישראל' מול'ת' יום' ומלי"ט' טיה'
גם' שרי'עלה' שרא' דיעבד' טוב' אין' לל' להרש' בני' מויר'
חילוק' צח' אס' חיוצ' מיה"ס' אבל' אס' החיוצ' בני' מויר'
מרנבן' סטי' י' לחלק' (ג) דהא' חני' דאורי' צקדושות'

לטוק (ה) וכן טעה דריענד ולכתחילה נזקים אסור
דלורי"ת א"ת מועיל ולכן א' אפי' יסולין הראשונים
מפילין מדלורי"ת א"ת כן זה שיהי' ישראל כבר נשעת'
קדושין ואחר כך הניר ואחר כך ענה צני' י' לה זיקא'
דלורי"ת א"ת וז"ל לה התי' צלל חלילה' מוטעם דיעבד' או'
מוטעם דהתורה' ליטא' על ידי גדולי' על כן הסכעתי'
להרדי' ולהעתיק' התשובה' ע"ן החז"ן וכן שאר דעות'
שנלח"י לאסור' ולהתיר' ואשא' וחס'ן עליהן לפי' מיעוט'
שכלי' כיד' ה' תשובה' עלי' וז"ל החז"ן שומרה' יום' שפלה'
לפני' מויר' כחצ' בהשונת' הגלוס'ס' שומ' יום' שפלה'
לפני' מויר' לא' ומשתי' לעלמא' עד' החלי'ן ליה' (ג) דהא'
אף על גב' דהעיר' צקדושות' קאי' וקיי' לן דאי' מוקדש'
צח

לכל דבר וענה שטבל ועלה ד"ס ישראל לכל מילי ונענה
הגיחות הים כנו שטבל אז ישראל וכל העיקרים שנבדו
עליו הרי כלא היה הוא אלא אחר שארבו עמה שטבל
בגון שהיה לו אמות עמה ומחרת לו כי אינו אחרת
וההיד' ישראל שטפסומד' חיו הרי הוא כטבל עמה ג'י וכל'
העיקרים א"ת ארוה' הא"ס' בגון' אשה' שהיה לו ישראל'
הי' כאלו אין לה צנעה' דעלמא' מנח' הוא' אה"י א"ש' אחר'
הוא' שטבל ג'י וכן ור"ש אשה' אחיו' מוחרת' צלי' חלילה'
שהיה אין לה א"ת ליצ'ס' כי מיד' שהעיר' חני'ס' הא"ס'
שהיה מקודם' זה' כטולד' עמה' ג'י' ואפשר' דזה' היה' טעמה'
דואב' הרשע' ושאלו' צמדי' צראש'ס' פליצ' אונר' לשאלו' וכי'
יש' חשיבות' לדרוד' הלל' מורד' צנולכות' הוא' כ'י' וכאלו'
הוא' מנח' דמו' מחר' ואסור' מוחרת' עמוד' שאלו' וכנס'
מיכל' אשה' דוד' כ"י' כי' הסוף' הרשע' לגלות' פ"ס'
צבורה' דההיד' מורד' צנולסה' . והנה' לבני' יום'
נחלקו' צום' גלוס'ס' הראשונים' וא"ת אפי' מרנבן' סרי"ס'
רנבן' חלילה' ובני' קדושין' גיב' חלל' בכל' המורה' יסיה' חלוי'
צנחלוקה' זח"ת' א"ת' לא' היכי' ש"ס' טעם' וסבדל' לחלוק'
צכיה' ולפי' עשיל' קי' י"א' היה' צה' גם' ומחלוקה' אונור"ס'
צש"ס' והנה' שחיות' ככרי' כילה' אפי' צעני'ג' ודלה' שחטק'
יפה' ובמועד' לעני' צנ"ג' חלי'ן ד' צ' דלרצ' עק' שחיעומו'
כשרה' ופריטי' אף' דקדושין' ליה' ילר' דמי' על' השחיס'ס'
כאמון' ומשמע' אפי' צלי' עעני'ג' ומסיק' הש"ס' ריע' צחיוצח'
ואפשר' דהטעה' דעיני' עיני' ושנת' נעשה' משד' על' כל'
המורה' לא' שיהי' ככרי' וסא' דמכס' לה"ל' א' השומר' בני'
קרבן' גוהיב' הוא' שפרי' אפי' מעכרי' מקבלין' והא' דמקשה'
מש"ס' לרי'ע' הכי' קש"א' ליה' שפרי' חיוני' דפי' ע"ת' שחיס'ס'

קאי' הכי איתא קטודרין מיד א' חסא ישראל כי אלא
דעשם א"ר לזה אלא שכן דעת ה' דלעני' דהעיר
צקדושותי' קאי' וגם' צדנרי' רש"י' אצט"ר לקטן' שנאמר' אצט"ר
ישראל' וב"כ' חני'ס' רק' ספק'
צעלמא' שפרי' ש"ס' לא' תמיד'
עב' ואפי' א"ת היה' שומר'
הא' ש"ס' קאי' על' כלל' ישראל'
א"ת דמי' רק' ספק' והענין'
היה' הוא' מוקלי' גדול' צבורה'
כי' צכל' דבר' ש"ס' חילוק'
צדין' צין' ישראל' לגי' יש'
לחקיר' ע"ת' ד"ן' המויר' ע"ס'
הפקדי' ד"ן' ישראל' והרי' הוא'
ג'י' חוי' ד"ס' ישראל' ומלד'
הקנר' י'ס' לאיכ"ה' דדי'ס'
כני' שפרי' נכד' דא' יש' להיפך'
ג'י' שפחני'ר' וס'ס' דיעט' כי'

הוא' מנח' דמו' מחר' ואסור' מוחרת' עמוד' שאלו' וכנס'
מיכל' אשה' דוד' כ"י' כי' הסוף' הרשע' לגלות' פ"ס'
צבורה' דההיד' מורד' צנולסה' . והנה' לבני' יום'
נחלקו' צום' גלוס'ס' הראשונים' וא"ת אפי' מרנבן' סרי"ס'
רנבן' חלילה' ובני' קדושין' גיב' חלל' בכל' המורה' יסיה' חלוי'
צנחלוקה' זח"ת' א"ת' לא' היכי' ש"ס' טעם' וסבדל' לחלוק'
צכיה' ולפי' עשיל' קי' י"א' היה' צה' גם' ומחלוקה' אונור"ס'
צש"ס' והנה' שחיות' ככרי' כילה' אפי' צעני'ג' ודלה' שחטק'
יפה' ובמועד' לעני' צנ"ג' חלי'ן ד' צ' דלרצ' עק' שחיעומו'
כשרה' ופריטי' אף' דקדושין' ליה' ילר' דמי' על' השחיס'ס'
כאמון' ומשמע' אפי' צלי' עעני'ג' ומסיק' הש"ס' ריע' צחיוצח'
ואפשר' דהטעה' דעיני' עיני' ושנת' נעשה' משד' על' כל'
המורה' לא' שיהי' ככרי' וסא' דמכס' לה"ל' א' השומר' בני'
קרבן' גוהיב' הוא' שפרי' אפי' מעכרי' מקבלין' והא' דמקשה'
מש"ס' לרי'ע' הכי' קש"א' ליה' שפרי' חיוני' דפי' ע"ת' שחיס'ס'

התורה מכם לטובא הומונ קאנר ההא דהסד לעין
 ולקנה לתד דמי גיב כוונר לכל ההיכה איב הסדנ
 סקטור דמונר לכל ההיכה הסוד על הפדוקים אזל קלא
 יועיל ענינ זה לא סמנעו אפי' בהמיר הדח מנע חס
 בלחנה טבי הסדי ברקס עם דמונר מנע ומונר פרג סבר
 וע' צדחיה עם וזיל דהא פסויחא לנחיל וסיע דעמיר
 הדח מנע הוי בני איב סמסחו כנ"ל בני ומונילא הסיד
 עיבר עין לחוד [באלחז] ונחלל סנה דלגדס מחסמ
 דמכס הרל פדסיס סיה למונר זה הדח מנע ולפי
 סמוח גדולה דהכא פסקי הרמניס והסיע דמונר בני
 ואיס בר זביחה ובני קדושין בלחיע פסקי קדושי קדושין
 ומסנז אוהו יסרל ולפי' צדחא מחסמ הוא וכמו בני קדושין
 כן ליל בני סמסע והאיס פברסע אסיע מיד כב חבני
 ותי' דהאי סמסע סממסנזו לעין לענדח צו והמחלל
 סנה בני וסר פנברק וכענינ איב ונמכיר עה ז
 סמסעו איב אס יסיה ענר הדי בישמאלס לל הי'
 סמסעו פקילס וגם ססס עכיס ומונר אין ומסנחם
 לעין ובסרס רק סמסני על חילול סנה הה סמונר כל
 מליה בלימוח דח סמיל סנה דיס כרל סמסעו פקילס
 ואך חסקרה מקס סמסנל לטחנה לעין סלל הוא ססר
 ענינ ועוד איב ית' סמסעס חסקרה בהכח וזאי רוח
 סרופס לה רק או דקבדי הכא בני סמסעו עמיר הדח
 מנע דיס בני מרדנכ ססס עסווי בני לסקור סמסעו
 והסיד ענינ ומחלל סנה וכיון סח מרדנכ סיסל דסס
 בלחיע הווי לעין עזי ודלי זיל אמרו לעין בני עמוד
 סדיה ציד סבי דח הי מרדנכ ועל מנן סייטו סייך
 צ' עין ולפי' צדחא לקל כנון בלחיע צדחא לא סיקל
 בזה או דקבדי עם בני קדושין להסער מרדנכ והכא
 בני סמסעו הי מליס ומחלל דבעל הענינו צני עם
 ולסון הרמניס והסיע עם בני דהי קדושין בנוריס
 מוכרה דהכא רק מרדנכ כדדי הניח חס לעמיר ברו :
הברי עכיס איס עממליס וסרללס עממליס ומונר
 דיס כסרלל [סניבא ורמא יד סניבא] אף
 סרמניס כמנוס ססס היי' דקיל בני קדושין גיב
 לבנור דדינו כסרלל מלכיל ללוחן הסניבני עם דיס
 בני מנעו ודאי דגם קבד איס עממלי . קין המונר כי
 סמסעו סיינ קליד דיס כסרלל סניבו סניבו סניבו לין
 וכעו צחי' הייטניבא ינמוס סניבא' ורעה הני זיל דיסרלל
 מוונר יס' עמל כלה ובסריה מני סקיל כי אעיס
 סמסעו כסרלל הוא כי ולעין הקסווחו ומחלוהו בני
 כסרלל במור הוא ומיה אס חוקי המלוכה סיה'
 הקסווחו כעכיס דמיר עני . חמט עננר עליו סמסע
 סלכר [עין ית' סניבא קניב] וזה אפי' למיר דדיס
 בני יל כן דהכא כיון דנער צני ובני כי הוא עלמו

אף דלס מסנז בני אזל לבני עלמו לא ססר לקל
 מעלמו קסיה על סקדיה וכמו סמלמ והעולה על חסמ
 ובני עיב גם אזלו לסקור חיל אלא דמלכר קלא מליס
 מפירס להס היי' מוסקס צדנר אזל מלכר דקיימל
 דינו איב צדחא סלכר לבני סליחות אס הוא צן צדח
 חליח גיב בנחלוקה הרל ובאיע איס קסיעו סניב על
 עניא וי'ס דהי צן צדח לסליחות ודליהו עמונר סמנכ
 דעוסע עליה סילכ . ולמה זה יסמח על סליחות יסמח
 על הגב בעלמו הו לאו צן כריסח הוא וסך' כן גייס
 על סקניס דדיס מנין איס עניל וכמו סמח ר' לעיל
 מפסקיס דנר מונר איס עניל וכמו סמח ר' לעיל
 סיה' ותי' דכל המקדס ארעמא דרנכ מוקדס איב גם
 סליחות מוסנ ענינ וכל רלויסו י' ליון בהס אלא
 סמלמח דחלי בנחלוקה הקדושה ולמה דקיימל איב צן
 סליחות הוא חיי' בזילות סמונר מוסקס סמני אריס
 קרי והביא מליע ספיה בני סקור ונדניע סרל דון
 בזה אס נופו ססר בזיל לא כס' כ' סוד סמיר נסס
 סניע מוונר בזל בני לסקור הרי נופו מוסר לדעה סני
 יד קרי מנע לא כס' [ועי' סניס עין ס' עיב
 דיס בר סמנכ כמו בני איב יד עם ותי' סריניבא
 עכיה ר' אי] והכו למיר בזיל מרדנכ מוסס קיס ודאי
 דליק אלא דלמיר מליס מוקדס ואספסר דסס גיב ליק
 סמיר אין דיון קרי לעקיר דנר מליס וכיון סח מוסרס
 במורה בזיל לסקור מוסנ עם קסוה או מוסקס ואזרה
 נופו גיב מפירס הרי אסר אסר סניב עם סר צדח מליס
 ולא אמרי' ועוד הו קיימל דליון עונשין מן הרין ואף
 דכחצו סמסי ציק ד' דנני עמונ עונשין אין זה מוססס
 וכדמלרי' ענקי'א עוסק'א אמנכ הו דליחל קיו זה
 בני מוסר נס'ס ציק בלחיע ס'ס אף דחשכו
 לרוק סה סמסעו מני אסר חניבו עם סר צדח להרנו
 דעולה להליל אף בנפוס קל ורוק לא מליס סיה' מומו
 מירר לאבדו על חסס ואספסר דוקא דרך סללה כנע'ע
 חיי' עם סני ומונר דססי' מיי' עני' עיס לסמקיר
 עמונ בזה סמסעיס דבריו ואיב עמונ בעלמו דרשו והסר
 איב מ'ע דמיר דלסקיר ועי' עי' ספיה סקסי' :

ויי לי להעיר נוסק' גדולה קיימל דמונר מליס
 להרנו [כל סמלמ הכינה רק במומריס וסניע
 הקדושיס לא צדח] ובני מחלל סנה בפרססל לא עליו
 ססס מוקס סיה' דמו ססר הווי ככל מוקס סקלו לכל
 דיסיס מחלל סנה לעין ומנוע בזה לא ועוד גם ענד
 עין אף כדוס בלא ציד הלל ברו וידוע כי סמונר
 ענינה סחיי' מיוח ציד צדח' לסקור להרנו ובזמן סני
 דוקא אסר סמנער דיס ולא מליס רק ברוק לענן
 סליל סמסעו ומלן לס להרנו סעני ועיב כלה סרר

זה שדנה הסורה השעים בחיזים הייט צענרס ונלד
 תהאחס אלג נזי שטיפר אלפי' נזאוח אחס מהסורה הרי
 הא כופר ועין וזה מלטה להרנו והסר דמו לכל אלס
 ואיט חלטי צביד ואין לריך לדונו דורר שחלמח
 שזאח כבוד מלטה להרנו והמלטה על כל אלס חז ללמד
 מעדה קרח או שך קנבלט עמס לפה עד מעשה רבינו וכל
 שבי ונמר להכעיס היינו זס הכפר ופשוט דלפי' נתייע
 דלח כמו שנק' הפיחי יזי זס בשם הפיחי דלפי' נזאוח
 אחס מהסורה ונללחי: הדבר מפרש בהרמנים פי' בהחנקן
 רהאורר אין חפלין צורך כפירה הרי הוא כיפר ובהרב
 עול שזיה מין לא מלד שבעל מיע וכן לדוק וביחוס
 כשרגן על הכפירה שמתחשין הקבלה כמו שגבר התחש
 צללחה או מי שמתחש משה רבינו ע"ה כי כל הירק
 יקוד עזאוח הסיקוח שהנחתי יולא מדין בעל הסורה
 חז מדויק היטב צלנאן הרמיל שהעניק קמיע חוימ
 הכיס ריי מי שזונש שטעמו או אוכל כניסה להכעיס
 משום שטיפר [ונחלי' כזאח דלח' להרשניא והשעי' ק'
 קייט קיז צביד וזה שבי' או שזינו מחזין לגדרי חזיל
 כי' הייט שטיפר נזורה שבעיפי וזה ריט כחומר משום
 שטיפר וגרע שרד מנומר לעיז ושכח להשיגון] ונללחי
 צפי' העשטה צחילין פיק דלחר שבי דהמחלל שגח הוא
 כשנד עיז כי דמי' אינס אפיקורסין והאפיקורסין הם
 שחלקים על הדס והליש מן הכס החלח שרליט עוז
 מלטה ומלטה הסורה דרך קלוח לא שביע לו חזיה חועלה
 שחיסור חקורה כיי' ונקורה ציריט מרנחיס דלח צוהיז
 ונחר להרבס כיי' שלא יפקדו חז' ישראל ויצדח החועיה
 כיי' הלי' מקורה ציריט אפשר הוא מרנרי חיל עיז כיי'
 דמורידין והס קנבלו איש עפי' איש או אפשר שזיה
 זס מקיבל מחצתי ורנחיו הגילחם עד משה רבינו
 כאשר נזאח כי גס הייב עיקרים קבלי' היה ציד
 הקדושה. הגס המזיר עיניו בכל דבר האיר לו כי
 הליש הכופר צייב' העיקרים שזיה צעמח כל ישראל
 אלפי' מחזין צבורה רק מפרשה עיר אחר ותייב עיקרים
 הגס הוא כופר ועין שמתלס להרנו [חבל צלמונה אחרת
 שזיה מתייב עיקרים לח] חף צוהיז שז דיי' איט
 מקור להציר ואיכ' כתייבט הכל כי חס יקרה היום עינד
 עיז מלחוס צלמח חקור חקור להרנו אלג צעי ציד והרי
 דייט כמחלל שגח וזל על איש וזה שמתחלל שגח או
 אלפי' עיז בעלמח ענור שזיט מחזין זה מלטה להרנו
 בכל אלס חז שמתלס להרנו בכל אלס הסר מנומר
 מקי דרך הניד אין עוכסין מחד אלג לא נגס שזיט
 עקרי להציר ונחיע מקור וחדק גיב כיון שהסר
 הרנו ייל קי מנוט וגבי חודק פנש שזאחר לכל אלס
 אפשר דלזוח סעמ גס מנוט סחר ועיי' נקי סלפלא

הריפחא קביק ואכומל וימושב קושי' הניס מזיר דהא
 דמוחר להרבס דעצירס על ז' מלטה שלהס חבל מיימ
 עיי ציד אלג מדדין סורה חלל הסרלס ועפי' עיז דייין
 אי' כדלפי' נקסמדין והיחזיל חבל מיימ שס ציד עז'
 ההירנו וזחס חלין לה ציד וכהי' חקור לה להרנו
 ואיכ' גבי ציד לא ענשיק מן הקיז חלנד עמוט. וירלוח
 כפלחתי צמח שמתלל צניל פיה מתי' מלוח צחוק לשונו
 דמחלל שזוח דמנוטי. ועיחר כמו עיזו חס לא מעטס
 יכין רשע עיש איכ' לתמן דליח ליה יכין רשע צלמח הסר
 מנומו וזל יחכן כלל והרנר פשוט רלפי' מחלל שגח
 שילא ליברג עפי' ציד מנומו לא הסר: שייך לזרשס
 עפי' דייט :

והרב

בעל העיקרים מייא פינ חמנה מזור על הרמנים
 בעטסו הייב עיקרים ולמה. דוקא אלו ועוד
 שגס אלו אינס עיקרים כיי' ונעמיח הא רבי' הגדול
 ציאר בעלמו דלוח מנה חלי' הייב עיקרים כיי' מי שפיקר
 בהס ואיט מחניס היז יולא עיזי מעדה ומלטה להרנו
 חבל צזחר דבריס חס מפרש הכחוז כפי' דעחו המנושגח
 ענר עס שחס מערשין חוסר איט יולא מעדה צזס והסו
 ככלל ישראל איכ' היה בכרח לעטח חלו דוקא כיי' אך
 צללו הייב הדבר וסדין זה חלוי ועשיה קרלס עיקרים
 שזה עיקרים להיח מכלל דחיס וחס לזוי יולא מערה
 ומכלל הזומה הישראלית וציוחר היה הברק עש חלי
 היה מנקש מקיין לו להרב זל דיי חז היה טיב וחר מכל
 קשוותיו חלל סגלי הפינה כיי' רביס הגדול או שהיה
 צידו מקיבל מרנחיו דיי או מקיבל עיי' קנבל חזיל
 צזחה מרנרי חזיל אשר לא נעלחו עמה חללינו וכמו
 שרמז צנשטה חזילן כילל שהוא מקיבל זס וכן רחסי
 צחשי' למרן החסיס זולקיל מדעשי' דנפשיה שמתסמח
 קבלה היה צידו וכסככו בחפלה קדומה לריב עיזוי' שזיה
 וזס מנויחל קר הקושיח של בעל העיקרים מדוע לא
 דבר מה רזיל כיי' דברו ודברו והיס מלמדין לחלעידין
 עס שמתקיבל צירס וזה חמח ויציב ונדרכו כלך עד היה
 רחוי להאריך ליישב קשוות עליו זס עיז מן בעל
 העיקרים וחרים חלל שזכיו. וגבי רביס המסדין מלי
 קברי דלפי' לכל דבר הוא כישראל עיז חז צזס חמח
 סורה אחרר ליה כי היכי דלחי' חבל זס חנומר איט לא
 צעי' חיון ועיי' מה ציד חלל שזיט מחפס היצור מכל
 דיי' הסורה היום דהרבנר משה הביז כי המעטה חכמים
 הי עיז אחרך זס והספר החסיי רק אצחר דלמח דקיי' חיל
 דהיי כישראל ליל דלח דיי לגר דנח לקדושה וקבלו
 השייט משזיכ' צנומר החולה לקלח מעליו עול מלכות
 שמיס לזו כל כתייט ונהכחה הוא ישראל :

מה

שחשוי למד דניסו איט גט רק דרבנן אפשינה
 לקדושין

לקדושת אי"ה הנה עליה קודם גיב פטור והגברים
מאחד לזה עמיתם. לא ידעמא מאי קפחא ליה הא מליט
מחי' צדיקם יום קדושים כאלה ועיי' במס' גיטין. גבי קבין האשה מתקנחא דעמה כפי' מנה שקבלתא תורה
לי' ובשמיניק ריש' גם כהוונתא

מה שחידש בזה והארכתי
בסוגי' דעמתי' אחר לך נסוף
דברים בקדשי' העולי' שחמנר
עמתי' אחר וגם המדור
בעולה עמי' תורה' ואי' להסר
דחו אי'ם בעלה ובחפאי'
גיטין פיר' ואכי'נו בפרע
דהבא ומתכר' דלירד' הרי
הוא כגוי' איל' גוי' עמיה
וכתיבה' עמ' גוי' עמדי'
ורבין ארבי' גוי' ולי'ם. והספי'
האוי'ם הנה הו' בנחמי' ה'
יבום ורי' סי' לקבן (ג)

מה שחידש בזה והארכתי
בסוגי' דעמתי' אחר לך נסוף
דברים בקדשי' העולי' שחמנר
עמתי' אחר וגם המדור
בעולה עמי' תורה' ואי' להסר
דחו אי'ם בעלה ובחפאי'
גיטין פיר' ואכי'נו בפרע
דהבא ומתכר' דלירד' הרי
הוא כגוי' איל' גוי' עמיה
וכתיבה' עמ' גוי' עמדי'
ורבין ארבי' גוי' ולי'ם. והספי'
האוי'ם הנה הו' בנחמי' ה'
יבום ורי' סי' לקבן (ג)

זה ישראל סופקי' זה קידושין (ג) והכי אמר' ער רב
משון גאון בר' ישראל דקרי'ם אשה' והוא ליה לח' מומר
בשעת קידושין וענה האו'ר בר' ישראל אשחו פטורי' מן
החלי'ה וען הייבום כיון דקרי' המירה דלח' לקידושין מאי
עמנא עמסו דקידושין הראשונים מפילין אח' האשה לפני'
על גבי גמלי'ם יבמה כשפלי' לפני' מומר זקוק' ליבם ואי'ם
עלה זיק' דאורי'תא מיהא ליבמה יבם מומר אסורי' ולא
עמתי' לעלמא עד דחללה ען האו'ר יבם מומר מאי
טעמא דען דאי'תקדשה בעלה חלה עלה זיק' דאמרי'
יבם הו' וטען קודם לכן לא לריכה חלי'ה עי'ת' עכיל'.
עד מלא'ת חשונה רבו'תו שכתבי' ירדי' כי נפלא בעיני'
ען היבמה שפטר'ת חס' וטלי' שקמנ'ת אח' הדרך וטבדי'
מלכ'ם אלא שחמנ'ת אח' להכתיב' אח' בני' עמי'ם לאסור'
ולהסיר' צנטי' עמי' זקוקים שאלמר' ועמיה הי'ר' והעוב'
על פי' ההורה אסור' יבדו לך וכשנא' ועמיה ליר'ם הקר'ם
ודקטנו להצמיד' הלכה על צירורה ועל'תה דחלי'ה בנא'לי'
ירבדי' ש'כבד' שאלמה השאל'ה לפני' הי'במה דנח'ת' מתקח'א
והי'במו עליה ענין' הזה יבמה כשנפלה לפני' יבם מומר
זיק' קדש' ליבם ואי' עלה זיק' דאורי'תא מיהו דוקא אי'
קידשה בעל' אכתי' יבם בקידושתי' הו' קאי' זקוקה ליה
דקאמר' כשואין הראשונים מפילין אצל' ודאי' כי נכסה
בעל' האו'ר יבם מומר הוא קודם לכן לא לריכ' חלי'ה
ז' הוא השקוני' שאלמ'ת זה ען האו'ר'י' אף על גב' שאל'
הרע' צנטי' יבמה שמתקנח' כתיבה והגונה וכדי' אלא
לסוף' עלי'ם שמה'ם תורה יול'ה לישראל' ואף אלו
ראי'ם לקיים בעלמ'תו יטענ' חכם ויוסף לקח' ומה' י'ם
להקשות

ועיי' חשו' בלתי' קיי'ע' טל'ה ראו' עיי'ם והסיד' בזה
ומגוי'ע' דאשה' הירקנה' לבעלה' היא' חחה' רצונה' לבעל'
והנא' עלי'ם בברת' וימיה' אצל' מנה' שזוקק' ליבם' הוא'
שיעבר' עלמ'ם דירדה' תורה' לקי'ם דעמה' של' צירוח' בפרע'
דהי'ם סהבין' זה' קודם' עי'ת' אצל' אלא' מתנה' כגד' זה' אי'ן
לח' עליו' כלום' והרי' עמנה' שפלי'ת' שקי'ם' בנפלה' קסמי'
הרי' קול' עי'נו' מן' שא'ר' שוכח' אי' סת'ע' לו' ש'כחה'
דעמעו'טי' הרי' דאי'כתיב' חלה' לאשמי'ענ' דלא' כגער' שט'ל'ת'
ש'כחה' הוא' מעו'ם' דעמן' של' צירוח' כן' ומתקנח' אצל' אלא'
עמנה' צפירוח' מועיל' ואי'ת' ש'כחה' עי'ז' בל' חמנ'ה' להרדי'ע'
שאי'ם' כן' וואו' מ'טה' חיונה' אפי' בנמנה' עלי'ם' ועד' שא'ר'

למקדום זה אי משי' ההי' דאמרי' בני נר דאי הדר ביה וקדיש ישראל נומר קריה וקדושו קדושו ממש דהוא
ענין ממש דלף על גב דפרשן מן הליצור וקסבר שהוא כבי ומקדא לוח עליו כמו שבי העולה על רוחבס היו
לא סתיה אקר לחס אומרים נהיה כביים אלמלא אי מקדש נח ישראל יארי הוא כישאל ולרינה גמ מיניה וכן אס
מקדש בן ישראל וקדש יום לו אח ישראל והעיר כיון דבשעת קדושוין הוא ליה ישראל אמרי' דקדוקה ליה דכל
המקדש לדעתה דרבנן מקדש ואס חיו ממשווי מילתא חתקים מלוא דרכבינה ולבא אמרי' כישואין האלשוני'
משילין אכל אס בשמי קדושוין אהו יבס נומר היה מי איכא למימר דאעתי' דרבנן ומקדש וקיינו' דרבנן ומתקרי
מילתא דלמי' בה לדי' תקלה ותורה שכתבה כי ישעז אחים יתרוי ומת אחד מהם ונומר יצנה יצא עליה מי
קאמר דלמי' בה עליה והא כחיו דרכיה דרכי טעם אלא עיקש ישעזא אחים להדי' ומת אחד מהם
ביהודי' חף יצנה יצא עליה ביהדות וכיה לא יצא ולא חפטי' מידי דאי' אומיו שקדש החס הוא דבידי' ואיסקר
כרה אכל הכא דממילא ואיסקר לאו לא דאיכא למימש לענין ואס נפשא לומר הרי כבר שפס מי שיש לו אח
עכל מקום וזקק אח אשה אחיו לייבס ואחיו לכל דבר ומפרשים אחיה לומר מכל מקום אפילו נומר וכי אפטר
לומר כן ורבנן מפרשים בגמרי' מכל מקום לאחיו' נומר ואס נפרש צנומר ועוד דקחסי מי שיש לו אח מכל מקו'
ליבתי מי שיש לו אח כל עיקר אלא מלי' מכל מקום שזכר בין מליסקר בין עיהיה והוא דקאי' בקדושה'
עמלי' ומתקרי אחיו לכל דבר ואמר נלמי' הילכתא לירשו וליעמל לו ולי' כצומר מלי' יורשו ומי מטעם לו כלל
לאו צנומר מיירי' ומלי' דמומי' לא פסקי' לי' דאיכא חף נומי' דקדק אשה אחיו לייבס כצומרמי' דרבנן דמחיצת'
דקדש' אחיו כשהי' אחי' ישראל רהבו כישואין הראשונים מפילין ואיבי' אח נומר דאיט' וזקק אשה אחיו לייבס' כי
היורד מקמי' כישואי' רחא ואיסקרי' דיצמי' קליש ליי' וקדושוין נומר בידים ליכא הכא ולתקנה ענוטה חייסין מלי'
אמנה דילמלא הדר ביה וקא רמיא עליה מלי' יבוס כיון דכישואין הראשונים לא הפילו ומיחה כמי' לא הפילו דלכתי'
נומר והאי' הדר ביה צמר הכי' לא משתחין דהא חיר יארי' אשר רב כל יצנה שאין אחי' קורא בה בשעת נפילה
יצנה יצא עליה הרי הוא כאשה אח שיש לו בנים והאקורה ואעפי' דלא הלכר לכאהי' על חטונה הגאורס כשהי'
הוא כשקוד עליה' כהצט לדידיו' לפי' מיעוט דעמיס קמך ורלייה' וליכא לראויו' כלל מינה והמקרי' ביה יארי' עיינט
צטרסו' . ממה שכתב צו השבוע' כיון דכישואין הראשונים לא הפילו ומיחי' נמי' לא הפילו' דלכתי' נומר ראי' אי הדר
ביה צמר הכי' לא משתחין משמע אכל אס היה נומר בשעת כישואי' אחיו ומי' חמסוב' ואמכ' מת אחיו והו' שפיה
דרח ישראל בשמי' מיחה או וזקק אשה אחיו לחלילה ולייבס חף על פי' שהי' נומר נשע' כישואי' אחיו וכן כראה
צמי' אר המחצ'י' ראוין ושמועין אחיו' והמיר ראוין וכמי' שמועין אשה אחי' ונמי' שמועין בשמי' המורוח' על ראוין ואחר כך ראוין
בשמועה ומת שמועין האיל' ובשעה מיחה שמועין כבר היה ראוין מחזיר בשמועה הרי היחי' להם ישעיה אחס ביהדות
וזקק אח אשה שמועין לחלילה ולייבס שהרי קיינו' לן מיחה מפלה והוא ליה האי' ראוין שחור בשמועה כאלו טלר
לחמי' כישואי' שמועין דאמר פיד אחין ולרנה היחא' אי קצר ליה כרז אשי' זו היא למעשה' ומת בלא בירש פירי'
ולרנה ראוין מיחה מפלה ומתקלה על כרחן כרז אשי' קבירא ליה ופירש ריש הרלבחא' כרזא וכרז אשי' וכיון
הי'לכתא דמיחה מפלה מעתה אפילו היה נומר בשעת כישואי' אחיו האיל' והיה יארי' בעל חטונה בשעת מיחה
אחיו הרי מיחה מפלה וחילין או מייבס :

ואפשר

שם רב כחטון גלון וקסר נצר על בני גהלים קבירים ק שפרי' לא רחיש מפרש דבדיהם שחף על
פי שחור חטונה קירס מיחה אחיו שחף על פי' כן יצמוי' יאלה בלא חלילה אלא שכתבו שהכישואין
הראשונים מפילין ולפרי'ם שפסקי' מיחה מפלה אפי' היה יארי' בשעת כישואי' אחיו אס היה נומר בשעה מיחה אחיו
אס לא חילין ולא מייבס שהרי מיחה מפלה ובשעה מיחה לא היה יארי' עיבל החיצ' חיל המרדכי' שלי' וכן מלאחי'
אום בלוח צנודכי' אחרים . גרי' בפרק הגזול קמח אלא מעשה יצנה שפלה לפני' נוכח שחין חישוק בלא חלילה
מלאחי' כחזו בשמועה הגאורס יצנה שפלה לפני' נומר דפגורה מן החלילה ומן הייבס היכא דליכא יבס אחר
אלא הוא ולא הביאו שום דלייה' לרביהם וכחז' רש"י בשמועה אחס דלא קמוכין עליה כלל כי' חף על פי'
שחטא ישראל הוא לכל דבר ואס קדש קדושוין וחילין ולא מייבס . ונראה למרינו' הביאו רלייה' לרברי' הגאורס
דפרי' בפרק הגזול קמח אלא מעשה יצנה שפלה לפני' נוכח שחין חישוק בלא חלילה דאדעת' דהכי' לא קדשה
נשעה מעיקרא ומשני' מיחה כחא' נה דרז למיחז טן דו' מלמיחז ארמול' אכל לגבי' נומר דליכא למימר הכי' דאין
קאי' דלא כחא' נה להחיצ' לו כי' יעצור' על דת' לנא' צמיחה וכל זמן שהי' בידה' חן קאי' דלא כחא' נה
ואס כן נפשא' חף בלא חלילה אס חין שס יבס אלא הוא וכחז' הרצו' חף על פי' שהנחתי' רלייה' לרברי' הגאורס
לא מלאכי' לני' לעצור על דברי' רש"י כאשר בל' לדי' מעשה נח' . ומלאחי' כמי' נשע' הריר אבדיהם הגדול' על יצנה

ממש דונעה ורלויה הלא סדנר מטורם נשים ניק קי
לאל עמשה יצנה ספפלה לפני עוכה שהן חסוקה צלי
חלילה רלדעמח רחבי לא קדשה נמשה ומשרי קב למשח

והנה להרשדים סלד מה דעמילה על הספק לרז לא
ימיל רש לרעוק דמ נשים סס למרש דאוסן דמחילס
על ספק חוטי' [עיי' צח' הריוניצי' ציע סס ובקציע
הרכיו סקליז מה סחילק עס

סח דו כי הר עטור מה
סחפסו דמילה יום ומעיל
זה חנאי לאל דרצבי איע
ק' קריו כי דריוסלמי
מזיאר להדיח דמחמה חס
ימה שלא חזקק ליינס
דהוי מעשצ' ובסיס דליב
אינו מפרש ס' והנה צלמה
מפרש הוא נשים וכר'
הררי מררי מרצ' הציח

שפפלה לפני מומר חיל חומל הוא אי צני חלילה מעס
הלא צמקוס ערית הוא וקא' פנעו צו כי גם הכנעלה
לכרי קא'ס פנינס דה . ושאלו למרי הריו על יצנה
שהיו זה צ' יצני' הגדול מומר והקטן הלך למדינת הים
חס המינער יטל לחלץ מפני חיקון העינון והסצי שלא
לעשות מפני שם לה ים ישראל וחליק הכא לחומל
והכא לחומל עכיל המדרכי . חיל החסוצה נקדר נסי'
יצנה ספפלה לפני ים מומר לריכס חלילה ואין לו
חילק

זוה הסי' ראי' לזו ואפסער עוד הריוסלמי דקאמר דלה
ענה יררי צמחנה כן קודם המשה אלל הסי' סמחמה
קדם הקדושין יופיל כדאי' נשים דין ואמנם עהררי
צין דרך צוה החנאי מטעם אמכ דיעק הקדושין
למפעד וכאלו לא היחה מוקדשי' לו ומשום ואין צוה
עקרה עמשצ' :

עמס ולהלן נעקרו הקדושין למפעד אלל סכך דעה החסעה
ואיל לעמנה ציו ולא לעמנה אומדנא דחמ דמשה
סממנה ומנאי צנוסאין כאשר דנר אייה להלן . מעמנה
הכר צה צקיד להציק לטון הקדומים אשר מלפוסם כל
שהוא לרצבן סצוראי' אחר הלמתי' [דלה כיהיעו שסעבס
סמס אחרוס] יצנה ספפלה לפני ים מומר זקקה
לינס וחיס עלה זקה דריויחא מייטו דוקא אי קדשה

ויש' לי צוה הינה רבתי דנחיר ייא הריי חיר עיע
סאסמה ואמחא למחיס הרי זה חיר ואקיר צבולן
מסוס דהיי מעמשצ' מנאר מה חף דחאל למינר איכ
לא יפי חיר כלל שהרי צפירוס אשר שאיס וילה להיח
חיר רב עיע עמחא למחיס ולין ככריה להיות חיר
צעיכ וכן מתקדש עיעו שאיס עולו שחר טיע ומקדשה
ומחיו צכסיע הרי דמעמשה קיים והחנאי צול והדיד
צוה המעשה קדושין קיימים והסחאי צול וצויר צטצייק
איע ק' כיו שהציג עיה זה עיס ולכאורה חלפד ממוס
דחינו ודאי וקעקו משיצ' דלמח לא מנאר וכדאמר סס
וליכא צוה עקרה וכדאי' צציע דייח עיי הכא עי יער
דקעקו כוי וחף דוה לשמואל דלה קיימיל כוחסה הא כי
משרשדים יד קי קיע דחפסר דגס רב מורס לשמואל
צין זה דנפסק לא הוי מעמשצ' אלל טעמא דרז
דמחילה צמטום הוא צכציג דלה ידע דמחל וכדאמר סס
כן להדיח והא דעימ סחאלכ צטר חיר דלה הוי מעמשצ'
צגיטין פיג והאיכו ליח קי' עיי' צציע סס ואיכו מנץ
חי'וקו והיעקר דכיי הרעניח צגיטין סס דנחכילה חיר
מחנה ענה שחשעה מעשה ותחכל זה לא הוי עמשצ'
משאל' צמטה הוא מחנה עם החורה שהרי לא החנה
כלום על האשה צלמה מעשה או מרעה עייכ חנאי
צול והידי ציוס עם החורה הוא מחנה ועייכ כחי'
דמי יימר דקעקו יש לזו להי' מירושלמי דמועיל דר
פיח היא חנאי היה צללי לכשחטומא חפקע כוריה טי
והטעם דחוק ספק ודלמח לא יעמח וכדעומתו לעיל קצ

צעל אכתי ים נקדושה' הוי קאי זקקה דקאמר נסויין
הראשונים מפילין [הי' עיי' מה שקדשה צעלה י' צכח
אוחן קדושין עפי' החורה לקטעה גם לחיו ליצוס וחי'ל
צוה אדעמח רחבי לא קדשה נפסעה שהרי היה חי ישראל
ונדחי' לא עללה על צכח או סעה י'סחנר חוי והא
חטול לפני ליצוס דחאי' חרתי ספקיא' וצפרט חיי לחטוב
על ישראל סכפיר עייכ נודחי' לא עללה חנאי' זה על
לצה] אלל ודחי' כי נקצה צעל הדיח ים מומר הוי
קודם לכן לי' חלילה [דח ודחי' הוי כחנאי מפרש סאל
חטול לפני ליצוס רכיון דקחמח דמילמח כך דעמח לא
צעי לחסתי' וכמשי' החוקי' צכד וצציה חכיל] ז' כוי
ומה י'ס להקטעה צה אי' ממוס חאי' דמתי' צני נר דחי'
סרד יקדש' כוי' יקדושו קדושין ממוס דהוא עידי מעשה
[דיל ממוס דהוא עלמו מתקדש וררי ידעמ סחוא מומר
ודלמ' צו . וגם דמטוס הקדושין עלמן לא אמרי' שיעיל
חנאי' רק צמעשה אחיו כי יצוס הוא עיי' מעשה אחיו
וצוה חוטי' חנאי' והידי צלי חנאי' דהייל כאלו חמט
אלל צמעשה עלמו נקדושין חיו חנאי' מועיל] דלערי טי'
הוי הוא כישראל ולריכס גט כיון דצמענה קדושין
הוי ליה ישראל אמרי' דקוקק ליה דכל המתקדש אדעמח
דרצבן מקדש [דיל החורה ונקטו לטון ממוס דלטון זה
נמלח נשים עיי' אלל הכא דיל החורה יכיל דירס
חורה לכיק דעתן שמקרה עלמה לחיו ליצוס וחף דהוא
ענה מומר לא עלמה חמ על לצס ונדחי' מתקדשה
על

על דעת האורה גם לייסד [ואם חזו מיתרתי מילתא
 לטמון אז מה שאלחו העיר] חתקים מטה כדרכינה
 ולכחי אמרי בשאין הראשונים מפלין אצל אס בשעת
 קדושין אותו יום מומר היה מי איכא למומר דיעמח
 דרבנן מוקדם [ודאי בזה היו הכהני מפורש שלא כדעת
 האורה שכלי ספק לא רלחה שחפול לפני מומר ועוד]
 וקיימי רבנן ומתקני מילתא דחסי זה לירי חקלה [בזרח]
 גם דעת האורה עמתי רק בישאל אצל צמוער גם רעת
 האורה שלא חתקש עימי יום שהרי יהי בזה חקלה
 וכחי דלי רלח האורה שזה להקלה טי ויש להעיר שם
 מאי חקלה איכא חיל כל דפרשי מרובא פריש ולא נאקרו
 עשורא דעלמא עבור אז דלי דלפי מיר דנעמין איקרי
 מיתא היימי בסי אצל היסר עיי רוב לא ועייל דיימי עיי
 שביע לידו עוף אז חק רלח עביר איקרי בזה עימי אז
 מחסו שחמורה היכה החקלה ואכעיל] וטורה שכתבה כי
 יטו אחיס ידיו כי מי קאמר אפי' הוא עומר יבא
 עילוי ווא כחי דרכה דרכי טעם [ויבס מומר האס
 עליה קאלין שטננה ציה ואקרי] אלא מוקש ישיב חלמי
 לפדי [זה דליי' חמרה רלח לטוחה האורה יום צמוער
 דחיקש שביב חלמי להדי] מה מם אס מהס ביהדות
 [ואתם הא שביב מכל וייל הא ודאי שפוטא ליה דלבי
 ויחל לא חזו חק דישאל הוא צמורתו אצל לאו
 אזו וכי העור האיעי קי' קיזו בשם גאון וכי החמיר
 בשם גאון ועיי' חמירי שם משליב צמח השיראל העומר
 מחיזו ביבום שהרי השיראל חזו דהעומר הוא וכל מה
 שיש חזו לישיראל מתייט בני דביה להעומר מוחר להלות
 כפטר והמלוחי ומתייט בני דביה להעומר מוחר להלות
 אצל הוא לישיראל אקרי להעומר חס מלוה להחיותו
 ארבעה טי והעומר מחיזו על השיראל להחיותו וכמיש
 בזה המליע בפייה מהי מלות וספרי קאמר מה מה אס
 עמס ביהדות] חק יבנה חזו עליה ביהדות וכיח לא
 יצא ולא חפטר [בא לקחורי וטעמיהם האחרים
 הא' דודאי האורה לא לייחה יום משום דאיקרי הוא
 הכי משום דקושט טי דמה ראי' שלא לייבס אצל עימי
 לפטרה בלא כלום לא ולריכה חליה ויש ולא חפטר
 בני חליה] מיר דהוי חמוער שקש [אשר לריכה גט]
 החס דבידים ואיקרי כחם [ואין ללמוד מה] אצל הכה
 רמיעל ואיקרי לאו לא [אפשר לא אקרה טורה בני
 חליה] ואם כן יוחר חליה להטיב כון דלינה עולה
 ליבום חיה עולה לחליה עיכ כפי הגיחה קברי הכי
 רבך דישיראל מומר שקש דקדושין וקדושין גינעו מעיל
 שאלי צן כריחה וקש"יחם מה טיחה שלא חתייבם ולא
 חפטר שום חליה לא יועיל לה כע צמוער שקש
 ולליי] דליכה למיטע לעינן [ואם לא ומהי טורה על

איקרי כחה ועל דבר דחסי מעילא עימי בזה ויחיה ועיכ
 אין ללמוד ממש על חליה גירחא בני יום אז שלא
 חיעיל אפי' חליה כפי עימי] ואם נפסך לומר כי חיל
 צמוער מאי ירשו [קברי העומר ליחא ביהמה כהאשם
 בחשו' כלל ייז בשם ראשונים ומדכי פיק דקדושין
 הביחם האיעי שם ועיי' חיות קי' רפיג צי] וימי מעילא
 לי כלל [רלמוער חיס טעמא כראי' בשעי יד שעימי ועיי'
 צמוער] צמתי כיב אי' שם ואין מחלצין עליו ועי' כל
 הפרשין מדכי ליבור כייד שמייה ולא אמרי' בזה דלמח
 הכהר בחשונה ויחריגים על קדוש השם הקדוש יימי
 מחלצין עליהם כדאי' צמיגיחא חזו חק דעל ארובי צדי
 גיכ אין מחלצין עימי] ודאי לאו צמוער טי ומיחה חס
 לא הפילה [אם רלמי בזה צדיק וקברי דלפי' אס מה
 מומר בשעת קדושין ובעת מיתה חזו צי וכעמס ישראל
 מיתה מפלה ואיכא מלוח יום ליל לפי מה שפרשט
 לעיל דמיר מיתה מפלה היי' דקדושין הם שטננה מיתה
 חפול קמי יום בלח חלחלה אז ולפי' ליל חמאי דקדושין
 על העומר שחי' ים בדה שלא חלה בשעת מיתה ועיכ
 אס חזו צי קודם המיתה ולא החימה עליו שמי דקדוק
 לו אלא דלעבדי אין לשום דקדוק בזה רק רלמס דליכא
 מה לשום כיון דבעת קדושין ובעת המיתה הם מומר
 ואילו לא היה חס מומר צמח המיתה היה קלה חיה
 אצל צדיק ליהם מה למח] ואי הרך צמח הכי טי
 דהאמר רי' חזר רב [בימות כיז צי ושיכ ועי' חוקי צי
 אי ובראש' שם] כל כיו' קנח ודאי' [בהה צלמח ים
 קנח מדרכיה דרכי טעם ומיחא דקושט יביב חלמי ודאי'
 מהו דמקנחא חיל כללו היה המאי מפורש וככל] וליכא
 לאזוי כל טי' זה הכלעדי עמח שפלה צדור דברי
 הראשונים זיל. וצמחאי דמארי צרין ים להארך דרכי
 צריה וצמחאי' הרעני' צניי' חזיעה קריח ובעיני שם
 קמי' עיי' דמארי' כי ליב שכוין לרצויו מעלמו וקשי'
 שפליח מואה וכל עיי' שביע' ללבו לידו קדמו מהריק עימי
 כיז וצטי' פקדום פיה עיי' מחנין צמלך ומלכה
 ועפרשי' שם ובוזוחו כיו עיי' צרשי' דיה ואומר רי' כו'
 ובפיק דקדושין עימי שירלה כפי' טי ובדברי דיי' הגאון
 כפי' טעמא שטס צדין המחמה על צן המלך ואומר דלם
 יצא העורן חפטר המכרה למפרע והביח מהעומר צני
 ספי' בשם אריש' [שם צלליה לא הוי מעעשמי עשום
 טעמי הכל מי ידע דקעקר דלמח לא ילה צן המלך.
 חך לפימיש השוקקי' רמקנה הוא עליה לנן המלך איב
 החמאי מעבל המעשה ומצי' קי' ליח קקי' שיטה הסוקקיס
 בזה] ונכהיע וקליחא קול וצמתי דביע טי קי'
 עיח וחכמי :

ובחשו טינים חיי' פ' צמוער טמח למקס טלן
 מצרן

עכרין אחר והתחבב ציהום וקדם חסם ומיד אחר
השאלין לך כל אחר לה ונחמנו מה דין האסק. הקצב
דלפי לומר שאין קדשי מומר כלום עדה האב שהתחבב
בדרך ציהום דלמא אחר צ ונכסן הוא דליש לומר יוכח
קצו על החילוח דלמא דנעיק איכחה עיז מחסילה
ואקדם לני להכי דליכא חסם דהכי דלמא חור סגא
וקדם חסם וטרם עסאח מויר הכה בה ודלי אי עש
צנקה סהרי הטוקקי' כחצו דלפי' עיי סטלרה אחיכ
ענשלין הקדשין לופרע עיי' טאחיו נעסס וופיי חס לא
נעסס צע' ענעסא מיע בה ססיה העסוה קדם הענעס
דלח צע' דם אומדלל כלל רק מעעס ענעה קלחסי
עלה ודלי ותי מוקק ענשה חלל רחוי לסינ ענעה סהני
מדוע הטוקקס חייבי לחיון קלא הכיר צסן דאי קדשין
ולא הי מוקק ענשה ונעסעמוס העיס כחוצס קצב וטוקקי'
חיי קצוי וחק דרודלי' ס' צוה לחלק צין העיר לכל הרה
לחייבי לחיון צעלמא מינ גס בחיל לא דע מדוע לא
עיי' מוקק ענשה כי דבר האסקר עסם הוא צנקה כדלפי'
חייפ רליד חיינדל דקס מיידי אחר כעכל איכ חלענציי'
וחיל הא עכיס ענר חללו דחיל [ונמלא כן ונהיי' הגיי'
צקסיי מדיה אי' סי' וגי' עיל צוה וצקסיי' סיי קיו אח
ח] מיע הא דליון עני' האסקר דהע ענעס הארס לא
ענור האסקר ויכ' הגל' חפי' כחמלי' ענעס בני' עשין
לא מסי' וופיי' לא בעל רק צכנקה קסס לריכה גע
עסקס כדלפי' כחוצוה עיי' ומוקקיס חייפ ליי' ובלציי' סס
חידס צכנקה קסס ונמלא עליה דר דענולה איני עיודיס
דלפי' גר ספק לא צני דבר הרחיש בני' חילטוה ודלי
כל הטקא חסם לצרס הוא טסא' איכ אחר דחל' לצסח
ענשה איכ חיל' גע ויפלח צעיי' על חסם לצ כעווד
הא העס איז לצסח ענעס העולס ספיר כי הרחיש
חלל הכא האסקר קר דחיקור דר ענעב איכ מי גרע
מחיל טלא הכיר צסן. וטעון לני' ונלעיר דגני חיל לא
מיידי צלופן דחכא' מיס כחצו' עסאס קדש' הוא קל
ענקליס ויס לו כחא חסה אקרה ויוקנה החמיו חלל
ענציו חיס צור דלח מקפיד דלמא מיע צחקה אה'
קפיד ודאי' אז דומס למוכר טור כצון לקניה לענציה
דלרדיה לא הי עסם כדעני' רליד חלל צלח' צלח' הנהחוק
לכער וקלא' עיקס אחר עליה עס וכן להסק צוויכר
דבר האסקר לני' סידוע שאיס מקפיד וסנק החירא ואלל
איקורח' לא הי חללו עסם וצחא דהוא ענער ודלי' כיע
קפיד וופיי' צערימה אחס הטעורכה כחצו הרחיש דאי
עס וסרדוח נעלחלי' נעצוי' מהרעיס קיי' ייד רכסן
עקדים חסם עיי' עסם חללס צלנר כי דרי' חסם
צנקה חלל דעני' צניח גיטח כמקדס קסס ונמלא צה
גס עס ס' וכעס רתוקס דרדוי מהסני' שאחר צחיל

סקאדשין גמורין ואז צחקס צעלמא חסצו לנעס צנקה
מיכ דמסרעיס סנין כי רין ענעקס חיל טלא הכיר צסן
דליה לוח חוס' כחוצוה מיידי צלופן כוח דליכא עסיס
מוקק ענשה וכע'ס' וצחי' הרענציה כחוצוה קיא צסס
הרצניד ענחור ענשום חלענעס לכהיי' לחילטוה וחיון לה
הרספס דענקה ענעה סן איכ עסעוע דגיי' חיל' גע כעו
חילטוה עיש וכסס יס להארך להחיש צוה עניי' מה
עפלפל הצרעיי' ציי'יע ה' ריה צקיי' עס ואכנעיל הנה חף
ערענח' סניס מחור דענין סמוער הנה לא צניח גע חין
צטחי' לחלוק על הסניד' חף הוא חמיל' דעקסמחא ענכין
כוח חער לה העומר חיד' ססוח יסודי' כסר וירח וצוח
ורדי' עיי' מוקקס להקל חף עסיה לא הסרחה כלום רק
ססוח צעלמא חער לה דרנה' עסס' מהרשדיס' חייפ' ה'
ערק כי לחסם עיי' לו צווג הגון עעיר וישר ונחמה לו
רעוה לקדסס וסווד טרע דענקק דבר וחס' קסדי' דלח
יחא לה וספי' דלחקיי' ערדחי' ולא לנשוחי' וחדעחא
דחכי' לא עשחחו עליה ונלחס מדגרו דחף דקימיל קדסס
קסס ונמלא צה מוויין דעקדסס ומספס עכיס צחקס דלח
עליס כלל עשין לפכיס דעצ' למיחצ טן דו [פלא טלא
נמלא דרי' צחקס והיה צו מוויין חסם ענקדסס ודלי' או
סקק קר מה סכוכר פה צמארסרס' מיע חכא' כיון דסי' דסי'
עיי' עליה כל עססיה ענעס עסיה דעח עשליה ספסיוח
צנל ולעניד חפי' צמחקדסס צעלמא [וחספער דגס
מהרשדיס' קצנר כן חלל עשקסן סן בני' עליה ליש' אחר עייכ
כחצו מהרסוה ציעול ספסליסח] ומוקק' לוח ספסיס ציע קיי
אי' קיינעס רידך חלל אי' וצנאסי' עס וצנעיה מהרסיל'
ס' קכיה צהגס ספסעס דחסיס צענל דלחכ' סקוב לקחור
כי' חונס סנעיי' כחצו דמיידי' סנחן הגע ליד עליה ורסס
סנחן העליה לה הגע חמרה כן וצנעיה דבר ועס פיי'
דסנעיי' קפיו' ליה קפוי' הטוק' צניקין דלפי' צענל חער
כן הא לא אי' חמלי' כסול עייכ כחצו' עייס עקבליה לא
צניקין דרי' חנחלי' [ומהרמיל' חוקס עס צלחסי] ולפי'
יפס כי רשדיס' דוקח' עיי' העליסיה לצעל הקדשין חף
צחיינ' ריי' אי' קיימיל כפי' הטוק' דלפי' צני' עליה מנענעל
המוקק [ולפי' כל הי דעני' סלני' עעיר סלני' לריק דקי'
ליח לא צני' חמלי' כסול דר' חריצורח רידיה גמרי' ח
ומוקקיה נעספס] איכ הידי' צנרוון רשדיס' וצנרוון ריון
נני' כיון דחמור לה יסודי' כסר חריצורח רידיה סנכס
דעסח וסי' כחמלי' כסול :

במקום

הרענציה והרין ייל עסווס דכיון דטלח עליה
רליס היה ספסליח יחסה כדיו' ועס טרד לו
להסרע עס ספסליח' חסן רק ספסליח' יחסה עס צנל
המעסס וכסי' צמסי' דרני' חקצני' צלומד לניד' סיחט
גע עיס וסניד' עש ולא חסה כהלכה דעני' חמלי'
קייס

קים מאלו קטועין על הצד וקבר שיעשו כהלכה והוא נפיה איש קי קתיר קטף וכן מלאתי צדיה והמדרים אצדע קי ק רכין שהטעה אותו החכם ואמר שלך לנגע באופן כך [ובחמתו הוא שקר] כי ונתום לבנו האמין על ועיך לא פי ההנאי צטעה מקדוה הגט נקטם ט ונתום והיט לך מודעה גדולה מה שאתה ערולה בחמאי זה והחכם העושה [ועיך רלון ריל דם גט מעשה רק גט ומעשה וביי ארע קי קטע קיב וקבר וצט קתי קתיר וציר העלך פיר מחלילה הכיר וצפיה טס] עיט ואלו מחטוב כי יט צום מקדוה נדרציו כמו שחבטו עיטם הריל דליחה כי הם מפרשים בייר נגט לאו מילתא כי אף שמתלה איזה בייר שלא רלה צדישין אין נגט צום צדיור עכן דעמו לפעמים יתלה לו כך ואיכנו כן שהיא רלה בכל אופן לנגע אצל היכי שרדעט צדור דעמו שפוטם כהלכתו רק אם לז הפוטק לרצור מעט ולחמאי מפרטם כהלכתו קיב לבייר היה חוק וידע דעמו צדור אז בייר מילתא ועיכ לעביר יט לפחישט סיבט צבאלס למעשה [ועיי רליש מרים צעמאה חיל סי ריהא טובעה גט אצל לא תאלער ברשמי צקק ליהוט צליקור כל עיט כי וצק יאשע קל הקי קיט הא גט טעוה איט גט ולקצ' רבייר צביעל לא מילתא הוא וכיון שאיט מתנה עיי מפרטם כהלכה לא איכפת לן ולי קצ'א מדוט לא תיקט גט עיט צעמאה חיל והיט מתיקט הכל צלרתי [צקויח] אף ידעמי כמה גלורי ומלורי שלם הלוקו אמחרניל וארע . אמנס חכי דהשליה איט יודע ריכ תחאי והוא ניכ איט מתנה עמו עיכ צבל כי ליכא למיור דקמוך על השליה מאלו דהשליה איי ריכ התחאי אף שאיכא לוד אי להשליה ריכ התחאי ע"ע צעה שטוה המעלה אז לא ידע וליכא למיור דעל דל קמוך והאלרתי צום ציבוצ הענה האציע קי ליה קצ' צע"ש . והצוב להריל כבר היה לעולמי מעשה חסדי דמוצא צכח" קי ע"ד הנהג"י גסם כחצי מהרמי צאי שקטס וסדע קסיס מושר והר קלח צחמיי ולא העתיק יומר . וצחמיי רדציו חר אלק קצ'י העתיק דציר מהרע והלרעה רכי לא קדטס כפסה וליט צין מיהס לכשוין [ריל צין המיר קודס מיהס להמיר קודס כשארין] כי צבל גוונא ארעמח רכי לא קדטס כפסה וליט צין ומה שחלו אזעריס דלס קודס קודשין קודשין אמרש צעלמא היא חישטיק שמה סריר חשו צלצ עכ"ל וקטס להצין הא ארעה מסריע חטט ליהודי גמור רק מעטס אומרש מתי כי נעקרו הקודשין לפערע אז מעטס תחאי צלי מקדוה הקודשין כפי מה שפרטתי צדציר הגלויים סיכ יט לפרע דציר משריע וכי גס רטי' זל

הצין כן דציר הגלויים וימע כחצו שלא היאו רלי"י הייט לוח עלמו דמופיל גצי יבוס תחאי אין רלי"י עד שמהרים היאו ללס רלי"י משיסם ציק עניס תצטו לישראל איכ מה זס דקטס לרעמו מדוע חס קדס קדושו קדושין הרי ידענה צי שהיא מינור וחליט צו ארעמח רכי ולי' אז דחא אפלכוי ארעה חסדיס איחור לגוי אי דהרדציו קינר דמוור שקטס שחשטין לקדושין הייט דחאי אפי' ידעיק ציה שהטעה חס האקס כי היא חטנה שחאי יסרי כעטסס הטובי' ומע דחשטין לקדושין ופסיר קטיל לרעה מהרים רימל דלרעמח רכי לא קדטס כפסה ותי' משוס חומרל רליח וליט וערי' יט לפרע גס לשון הגלויים היכל צקק מירי דחיי אומיור שקטס [ריל עיי חטנה עניס צדיס שערלה חסס הוא רדציו [ריל עניר מעטס צדיס שערלה שמה סריר חשטונס וכיכ חסיס איט חייב קצינ] ואיקור כח [ריל חומרל דחאי] ואיכ לפיו יט רלי"י להסדי' זיל : **ו**מה עכ הגלויים וסא חכיו דרכי דרכי טעס כלשון הזה מליס צכיר ציטס וליט ליער עיי הלל לא דרטיקן ע"ד רכי רליכא משוס דרכי טעס דחאי חמרי' והרטיציו נדרציו חר חקקיר דהציר חמוס העוצר על כל סורר חיק מטיק' רעע ולאחיו וליך עקיימין לו רעע [כנון שבעל עינור ונעס ולי חס יסודין] שלא ימנה טעו משרלל רחוי היה שלא ילי עולה לא ליבוס ולא להליט אלא חלק ליה לן למירעס עעמל קרתי כי היה חטט רק לגי' לא לדרכי דרכי טעס ונס צהא רלי' מיר יט עיון עמוק שכמה הלכס ציטס כתיקור על טעס הקדוה ורעמי טעס כיו היה רצחתי צעלי טורח צעניפס מקוצלים וחס היה מקוצלים טעס האיכיר שפיר היה דורשין מיר ורק היכי שלא היה מקוצלים חק מעלמיס לא מירוס מיר וליפ"י גצי יבוס דמוורק צקול עלמו טעמו חס היה לרחה להרטיציו שאין זה מקיים רע כי שפיר היה יסול לדרעס גס מיר וליפ"י כחט הגלויים צלמה על מיר ועיי רעניס פיר הימי וצכח טס ומיורי יצמח פיר מיה וקתהרין פ"א ע"ד ריה ואין עיטין וסס פיה מיה ויפ"י מיה צמיריט טס וצחמיי הרחיה זיל כעלל דחיי קינרעס ואכמ"ל . והנה הגלויים דמוור איט יורס חפצור דחמיי הוי ככר לכחלס כעס צניה לו צכס משפחה וככריות צמיי רעיי מי וליכ יט לעלול חפי' אי רק ככר מייצ' לא פסוט חשה חס שלא היה צעולמו כיון סהבכר כלן הוא אוחור שלא חמיר ויקטס לפיו מלי מטיק' צימח כד' ח' חסס אחיו שלא היה צעלמו חייט שצכחיל סא עכחיל צכח"צ אצל לקצי דקס שפיר חקטס דרעמל מתיס עככר לאמו וסא דקטני

עם דבנדר ללמו הא יום נחלה הלי רמנח איכ בזה נקטר גם קטיף הכיל ענכיר מומר רכין דחלי נחלה ולמער אין נחלה ענינל לפי ליכא זיה יום וליכ לפי דעתם שאים נחלה דחלי

דגם צינוס ליחא ויחמיס האציע עם נחמיע (ד) חלילי שאים נחמן חזיקרין חזילי ונחמד עליהם . מלשון רשי נחמיץ אה משמע קלה כדעה היראזי נצב פיק דחליץ הכל קצין ומיט רשי שאין למקוד עליהם הייס שאין להם ראוי דומיעל חמלי על יום או דומקמח סי כהנלי ועדי עדנריהם קחרין וזלי . ריל כי ודלי לעטע דרדעמח דהכי לא נחקדשה ודלי גם נהמר לכתיב חזיכ ליימד כן צבוק השמר מהרי לנבגמר דבתי דלמחריס אין חילוק רשוי וכיכ דבזיו הכיל [חלילי שמויה הרי הנביי המוקי לעטע דמחלק רש סעם כמיט הנזיח ע"ש] וגם לעטע שריח כנו אין חילוק כריאור רשי זיל וזנת מיענע מה סהק ר חזיכ על רשי עיש . ומיש הנביי נחשו' מהריע וכי יעניריגה על דה . משמע דליכא זיה משום קהאין פתניע ט [דלילי כהרי אצנהה כיל נבגמר דקוצר דתי עוויה ממע וגנע מחיל] וכיכ עמיס נחשו' דריי גיטין סי י"ב והכתיב חמה עליו וסבין אכרכי רי יד דליל קיל

לזיה צניוס סתקמחוד או צינוס עליס צדמה וכמו סתקמחוד נקטר גם קטיף הכיל ענכיר מומר רכין דחלי נחלה ולמער אין נחלה ענינל לפי ליכא זיה יום וליכ לפי דעתם שאים נחלה דחלי

חילוק להמיר זין שקדשה הנעל והחכ המיר זין שחמיר לשמר הקדושוין שחמומד הרי הוא כישראל לכל דבריו שחמיר חמל ישראל אף על פי שחמח ישראל הוא ואין ואין לם לחלקי מדה ישראל (ד) חלילי שאים נחמן חזיקרין חזילי ונחמד עליהם יימי יין נכך חזילי וחמוד לעמי חלילי קדושו קדושי' וגמו נע וחלילי חזילי כללו על דבר הרי הוא כישראל חמוד והחמודה שנעלמה נחמודה האציע שחם המיר נעמח שקדשה חיה לחכ חלילה דרדעמח דהכי לא קדשה עלמה אין למקוד על זה ודנריהם קחרין זה חם זה שאם זיקמו זיקה וחלילי חלילה לחמי שחמיר מה לי קדשה קדום לכן ומה לי קדשה אחרי כן הרי הוא מוחק כישראל להי' חלילי חלילה ואם צמחיתו נחשו ככרי גמי חילך סיח שחמח חלילה חלילה עיכ אין לה חקמה חלילי חלילה ולי' ישראל יחיר עיכס בעמוד חורבו סלמה נר' יחמק עיכ חשומי רשי' ומי רבי חמיר זילי הביא חיה לרנדי הגלוי' דסיכ דליכא יום אחר חלילי חמומד פטורם מן חלילה לפר עדפתי קיפ גחל חלילי חמח יצמה ספלה לפר יכס מוכה שחי חפיק כלל חלילה דרדעמח דהכי לא קדשה נפשה מעיקרל ומשכי דכחל לה דנונ למחכ טן דו חם כן לגבי מומר דליכא למדמ הכי דאק סהרי דלח חילל לה להחייבם לו עכיל מיו רננו זילי צדחודשו דהכי לא קדשה נפשה מעיקרל חכי דמומד הים נעמח שבתקדשה לחמוי חלקקל ארעמח ויהם לים כללי חתכתי על עמח שלח חחדי' לו עכיל מיו רננו זילי צדחודשו פרק הנוצל קמח עכילה צמיימיר זיל העור חאן המור כחז רב סריח נחמ וזקן כפלס לפי מומר כנון סחוריה ולידתי נקדשהו חחוק ליינוס ומחמומד ער דחליץ לה ורב יסרדלי גאון כחז חי כדסכנה נעלה הוי יכס מומר לא נעו חלילה מיעיה ואם הים הנעל מומר רשנה חחמוי ומח סחוריהו זיל נכיס אין לריכה ייניס דהא לוח אחרו חח חין זקוק לה חלילה עיכ ולא ידעמח למה לא חיהה חמה מומר זקוקה ליכס וגם מה חילוק יש זין חם הים יכס מומר כשכסאה או לא (ה) עכיל העור חיה

נרכוה דייכ ובקפרי חחרוני' ורליתי זייד קסי' קליה חשבוה הפסקלי' לאצורל דנרייהו ומיעי ט' סתקמח כן לעמד ליכא זיה חיקור דהה ליינע (ה) עכיל העור אצהיע . אחר זה העומק עור כי חמיר חמה לגדול אי חם העכין והיא חקרה לפיכס כמו שעהרד כאן סייד

הסודי המעולה כחוב א"ז ולא עללחסי עיב העולא
 ואחיב כשימלא ה" על זה יפסוק כפי הפסד ולליע
 אחיב נדענע עשה השעוי דלעיל דברים אשר חט לא
 עול"ם (י) ערב עשה תלה . קג"ן דעלמא דעומד אפי'
 זרע חרע זרעו כל עשה

ישגראלית מוערת דינס
 כשרחל ובחשי ארחיס דלא
 כשהיי חביב זיל . (י)
 ונדהלבק גז אקיר ללו
 לאקיר כרה . ר"ל דגני
 מהיח ל"ש לחלק בזה כמ"ס
 המהיר עינבחה קי"ט ועי'
 עס בנמרח פיב עיח ול"ע
 ועי"ן צרין פי"ן דקדושין
 גני עדים נבל אקחן והמקיר
 דהא דאמרי"ן אס הקלט
 בטעיה קל בא"א ח"ן ר"ל
 דהא אקיר ללו וסאי אקיר
 כרה דמה"י כן ועי' ציר"ל
 ובק"י הכללים . [שי"ך לעיל]
 רה"ע פ' הא דלא מיקרע
 הקדושתה ולא עינב
 חגנורוס דכעס"ן קשיח על
 פסדי י"ש לפסוק להיפ"ן

א"ס . נבלן שי"ך השוניה תוח חלה כהיב א"ז ולא
 מלחסי"ה . ומעשה אסחיל ואמר מה שהסחיל וכחב רה"י
 א"ז כחוב בשחובה הגלוי"י שומרה י"ס שנפלה לפני
 מועד לא עשה"י לעלמא עד דחליץ ליה דהא חגיב דהמיר
 בקדושה"י קאי וק"ל דה"י ומקד"ש בה ישראל חופס"ן דה"י
 קידושין עכ"ל . אפשר שכיון ודולי לומר השונה רש"י או
 דעה רב שריח גלון שפ"א העיר א"ס כדלעיל אף על
 נב (י) ערב שריח חלה עעמו בחורו וליירו בקדושין
 לבק זק"ק ליי"טס והסחובי מהגלוי"ס כהנה דהא אף
 על נב דהעיר בקדושה"י קאי וק"ל דה"י מקד"ש ישראל
 חופס"ן זה קדושין אלמ"ה בחפסי' קידושין חלי"י מלח"י
 ולא צורה ולירע בקדושין ור"ח"ס שרי"י א"ז כחב קד"ס
 השונה הי"ל בקמ"ך לה לפיל עינה ממש דרין ככ"י
 שקד"ש צונן מה חיל אמר רב יהודה אמר רב אפי'
 ככ"י שקד"ש צונן מהו משע"ן לקדושין כי עדי כ"י אמר"ה
 קניה דשוחל אמר לא זע מש"ס עד שעשאו"ס ככ"י
 גמורים כי עד ועד כאלן לא פליגי אלא בדוכסין דקביעי
 אכל בדוכסין דלא קביעי לכ"ע ח"ן חושפ"ן לקדושין
 ככ"י ופ"ל בדוכסין דקביעי פריח דליחא ללא דרב אפי'
 מיח"י ישראל מוצר שקד"ש קדושין קדושין כדכח"ס ק"פ

החל"ן גני נר עבל ועלה ח"י הוא כשרחל לכל דבריו ואמרי"ן למאי ריע דה"י דר"י צ"ה ומקד"ש בה ישראל מומי' הוא
 וקידושין קידושין הא לנדח בשרחל ווער שקד"ש קדושין קדושין ולריכה נע דשרחל רעע הוא עכ"ל . מכל מקום
 איכא לעיר דלא פליגי על רב שריח גלון אלא ח"י עעמי' קאמרי"ן חדא בקדושה"י קאי דהא הורחו וליירו
 בקדושין ור"ס יהוד רב שריח גלון ועד וק"ל דה"י ומקד"ש בה ישראל חופס"ן זה קדושין כרשה"י ומה שכחב רב
 נחשון גלון דקידושין הראשונים מפ"לן וכחב וכן הילכתא : כחב עור וכן מלאחי כספר צער על גבי בתלים אכל ח"הו סנר
 לא כחב וכן הילכתא אמ"י דכחב ש"ס עלה זקא דאורייתא הי"ס למ"ד קידושין הראשונים" מפ"לן אכל ח"הו סנר
 צער על גבי בתלי" לא קביר ליה הכי אלא מדרבנן וסנר כיון דח"י מ"ד דסבירא ליה דאורייתא י"ש ל"ס להמ"י
 מדרבנן וכן רב נחשון שכחב וכן הילכתא ח"י ר"ל על היותא אלא על הדין . או רוח"ה לומר מדרבנן או מקמק'
 ל"ה א' הילכתא עני"ן קדושין הראשונים עני"ן או כנ"ד מיח"ה מפלה כמו שאפ"ר ח"הו אפי' פירשו דבריהם
 א"ס חור המועד קד"ס עינ"ה הנעל בשחובה כמו שכחב ר"י א"ז לקמן חשונה ערנח"ס שהש"ס שמוכרין להנהיב
 צ"י הדור לאקור ולהסיר צנ"טה עפי' זק"ס כ"י ורע"ו וק"ר ומל"ו דחלי"י באשלי' רבצ"י כי דח"ס לדע"ה רב
 שריח גלון רש"י והקב"ו נדר"ס והורו הלכה למעשה לקיל"ה ולא למעשה והיי"ס כשהיא מועד צנ"טה קדושין וכחב
 ואף א"ס ח"י לקיים צנ"טה"י שמוע חכ"ס ויוסף לק"ה ומה י"ס להקשו"ה בה א"י משי"ס דאמר גני נר דה"י דר"י צ"ה
 וקד"ש ישראל מועד קרנ"ה וקדושין קדושין כ"י הי"ס ענ"ה הקסיה שהק רש"י כדא"חא במדרכי ויל כי אעפ"י
 שחט"א ישראל ח"י לכל דבריו וס"א קד"ש קדושין קדושין הלא חיר"ו הגלוי"ס ח"ל מוס"ס דהוא עני"ד מעשה דאמ"י
 דר"י ע"ן מ"צור וכסנר שח"א ככ"י מקד"א טוח עליו כ"י ר"ל דקדושין שחט"ו עש"ס ביר"ס חמירי מוקד"ה דאח"י
 עני"ל ועד כח"ט עעמי"ס אחר"ס באזנ"ן מקפיק סק"קש"א שהק רש"י מחוללה וליחא לקושי"חו כלל עיד שח"ס
 וק"ס ח"ינ"ס ח"ינ"ס שלח הליכ"י לקד"י על חשוי' הגלוי"ס שרי"י הוא לקמ"ך עני"ן כח"ט ליריד"י לפי
 מיש"ס דע"ה"ס קח"ו ור"ח"י וליחא לחזו"י כלל מי"ס עכ"ל ח"י לפני"ס אף על פ"י קל"ה ידעו ולא עש"ו עע"ס
 הגלוי"ס שח"דו מכל מקום קס"ב על עעמי"ס ענ"ד מעלמ"ס להסיר עד שכח"ו וא"ן לחזו"י עינ"ה כלל . ואיכא

לעירע

למירד אולי שטעט קען' הירחלע על קסירחו וקסירטו וטעמים הי גופיה הרר ציה וכל עקן מהרמס קסיה קסיה קסיה
על רחמיה ויהי גם נס מחיר כשנא ענש' לירי כי לא על מינס כחצ המרדכי על חטונס הגאונים ולא הניחו
קסם רחיה לנרניהס עכל עמנ' אולי הניחו רחיה וטעם לנרניהס לא היה כוחס מהרמס לא מלאכי לבי לענוד
על דברי רש"י אלא היה עמיר דכרי הגאונים כי כד"י הם לטמוך עליהם אס חתו טעם לנרניהס ודומה זה
איחא במקל ים מלאין אמר ליה רבא רבא פפח ולרבי הווא כד"י דרב יאשע ב' לא חתו טעם לנרניהס ומזיחון
ציה פירכא לא הקרנן עד רחמון לבנאי אי איח ציה עמנא אמיכא לבי ולי לא הדנא צו לאמר מיהא לא
מקרב הקרענכי ולא עננר הגעמיהה קסין לדין אלא מה קעניו ודואו פירש קעצים לא הקרב הקרענכי לנטל
דברי דלי היה אלא סי' וטואו גס אסמ היום ולמחר חמלאו חירון לפרכא דרבו סי' ועיש חלמלא כשע קס"י
על פסק דין ים לפסק צופוס אמר דלין לי לדין אלא מה קעניו דואו וסיוס ולמחר כשאלא חירון על הקס"י
מדן וכן כפסק הרשטון וכן בנדון דירין כיון שחלאס חירון על קסירות רש"י ים לנו לרון כפס' הרשטון ולין לי
לדין אלא מה קעניו דואו ספקו הלכה למעשה נגר רש"י מקרא ומקבול. ומה שכתב אחר כך וז"ל עמנ
שכתב צו חטונס כיון רכישוין הרשטון לא הפילו ומיהא כמי' לא הפילה דלכתי מונר היי אי דער צחר הכי
לא משנתיק שטענ ע"י עד וכן כדאם צעירי אמי המחצר סי' עד זוקק אס אשט שמונין לחלילה ולייבוס שארי
קיינא לן מיהא עפ"י סי' ואלי המחצר הוא רבי ינאק אור זרוע. ולקון זס כחצ כמה פטמים צחיורו ולייבוס
וכחצו זוקק אשט שמונין לחלילה ולייבוס וסחון טעם לנרניהס רקול דמיהא מופלא וייבוס על כדו' קולא היא ואש'י
סכי' מחד אפי' לייבוס מוסוס רקבירא ליה ופשיטא ליה דמיהא למורה מופלא ולא כדעת הגאונים דחלו צמיהא וקידושין
והיינו מוסוס דמקפא לאו או מוסוס חומרא צעלמא אלא דה"י ר"י איז קיל כפ"י ופוסק כוטי' אפילו לכחמיל
וכן שטענ צמיהא לעיל ואס כן המיר לאמר קידושין ומה אסיו צמיהא דמיון דירין אינה זוקקי לייבוס לגמרי אלא
מורה צעלמא בלא חלילה מוסוס רקול ליה מיהא למורה מופלא וכן שטענ צמיהא לעיל וז"ל ולפדיחא אפילו היה ידאי
צטעה קישוין לא חללה מוסוס רקבירא ליה מיהא למורה מופלא וקיינא לן כריח עכ"ל איז עכ"ל. ועיקר חילוקין
אס קידושין הרשטון מפיליס או מיהא מופלא היא צימ' צפי ציש אממ' המגרש אס האשה והסחירה מוסוס
ליבוס ורבי אלעזר אוקי וכן המגרש אס היסוי' והמיר מוסוס לייבוס ורבי אלעזר אוקר קטנה שפשיאה אציה
והמגרש הרי זו יסוהה צמי' אכז והסירה אפורה לייבוס אמר איצא מלי טעמא דרבי אלעזר הואיל ועמדה עליו
טעה אסמ אסמ חמיר אחר לי רבך לאצא איה חלילה בני לא חייגי וכיה היז והסחיר מוסוס ר' אליעזר אמר
חללה אלא אמר איצא טעמא דרבי אלעזר לא ידעמא אצ"י אמר הייס טעמי' חללה מוסוס ליה אי מיהא
מופלא אי קישוין הרשטון מפילין אי מיהא מופלא והא רמזא קמיה לייבוס אי יסוהיס הרשטון מפילין והא
עמדה לפכו טעה אסמ צמי' רב אמר לעולם פשיטא ליה לרבי אלעזר דמיהא מופלא ומיהו הכל צוקין צנרוש"י
ואין הכל צוקין צמיהא אצורה חזרה כיון ריחנה חוחיה איח ליה קלא מ"י לא עיקר' דאדר' צלילה ומיה רב
אש' אמר הייס טעמא דרבי אלעזר דגור כד' מוסוס יסוהה צמי' אכז הכי כמי' ומקצרת סכא כוטי' רבא אש'י
א' . ורבי הניח זמל לרבי' לרמי צקלי' סחימא לעיל צמיהא וכל דדעו כי' לרללני' מוסוס ליה לרבי אלעזר
אי מיהא מופלא אי קיינא ולרנצן פשיטא לא דמיהא מופלא דריא קיל דמוסוס לייבוס והילכתא כחכמים כאשר פסקין
רב אלפס והיאש' ורבא קיל רלביע מיהא מופלא והייס מיהא למורה דלי קידוש' הרשטון כמי' מפילין אין סב'י
לומר דחכמים היו מחירין אוהא לייבוס כיון שחאקרי עליו טעה אסמ וחק על צו רבא אש'י שאול צמחא לא המיר
צמיהא קיל דמיהא' מופלא כדפי' מדהחירו אוהו לייבוס וכדפירש רש"י ורב אלפס והיאש' פסקי כוטי' לך איכא
למיר מקפא למו לגאונים אי קיינא או מיהא' מופלא לך חלו צוקיוין וצמיהא' כדפי' לעיל או קיל דירלי' מיה'
מופלא אלא מודנצן החמירו לחס כמיר קיינא ומה שכתב ז"ל ומילתא דמומר מילתא רל' פסיקא דאיכא חף מונר
דיוקן חף אשט אסיו לייבוס כדפירש' רבך דמיהא' קידוש' אסיו כשאול אכמי' שרל' דמיהא קידושין הרשטון
מפילין הייס ומדנצן מוסוס מומרא כיון דאיכא מיר קיל דאורייתא ויחא טפי' לומ' כך (י) מדיילין צין איסור
לאו לאפי' כדח כדפי' וחס כן כיון דרבך חומרי ומדינצן הוא אס כן בנדון דירין חף על צו דירשאל היה צענע
סוקין

לשואל כל היעוה ויודים ליון שכבר יטאח ועל פי חיה שוחרת לנצלה ולא חלא וזהמרה הראסון כאשר ספק
 מעלה כיה. גם ראייה גדולה יש מונה שכבר המרדכי מרבי אגרהם הגדול שכבר וזהמה הוא אינני חליה הנונו
 והיו או מוס עיניו שפריכה להמזין עד שחלון וגם שלטה הדשים אחר כך או מקום דרנן יוסף דאמר לא
 יספק אדם מי צדו ואחרים לריכין לו ריב שלא לפקול אשה לבהנה בחליה הוא איפשר בלופן אחר ואף כי יש
 להחם דמירי ונאמר נשעי יסואין וניהה קלה דוחק הוא כיון דמומר קאנאן קאמר וניהה עמוו הלא צנאקים
 ערהו הוא וקאנאן פנני בו ומה שכחנן נחשונה בקרר נשים יש דברים בני דברים חמיהן; כרש"י צנלמו
 כחנן שחנהי טעם לדבריהם דלדעמא דהכי לא קרשה נפשה ואם כן היה כליהו החכמה שעל מנה כן נחקשה
 לו עיניו שלא להתייבם לו כונה שכחנן ומהים נאלי שאין כאן זיקה אס כן ומה כחנן רש"י שדבריהם קיחרים
 האין הלא לעעמם אין כאן זיקה ועוד כיון שהמיר נחנעלה האיהה זיקוק דכחנן כי ישנו אחים יהיו כדממע
 נחשנן הגאונים לעיל ינדבני רבינו עובדי לעיל נחשנן והבא ראייה מן הקמוני והיסק לכתוב ולפסקו דקדושי
 מומר דרנאן ומאקים לו דבריה ריח ועוד דממירדכי כחנן שלא נחנן טעם וחס כן למה נחנן חלמוד ערוך הדיני
 ריח והבאונים שהסכימו עמו ומחוקין פירושו ומקייניו לו גדלויה קיעו שיש בו ממש ומחוק נחשונה שיש בן
 חמיהם ופריסת. וכל שכן דריכא למינר על המחמירי' אלו עולה על לבס מה שכחנן החמירי' הו הדרי נהו
 וכס וקו כיון דריכא למינר מה שהמונרו חומרא נעלמא היא מדרנאן איכ נבדאן דירן שכבר נחשא ע"פ חמנים
 כאשר כחנן נרנ נחשיב כולם מורים דלא חלא ומאלא הביא צנל החשיונות דבריו מהים שכחנן אופי' שהנחיא
 ראייה לדברי הגאונים לא מלאכי לני ליעצור על דברי רש"י שמו שיערנו להק' דמקאמא לא דברי מהים היו
 ידועים אללו שהרי מהים רנו וניהה היה ומה שכחנן צנל הטור א"ה מרנ שריחא באון הנחיה לעיל. ומה
 שכחנן עליו ולא ידעאן מה חילוק יש בין אס היה יבס מומר כשנאחא או לא הינה חילוקין יש כדלעיל וכול
 למר דקבל כפריה דניהה לברא מפלה ואם כן אין חילוק ולכן כחנן לא ידעאן חילוק בי. ומ"ש רב יהודא באון
 אי דמקל נעלה היה הכנס מורים דלא חלא ומאלא הביא צנל החשיונות דבריו מהים שכחנן אופי' שהנחיא
 אפילו יאר נחשנן קוד' מיתה הנעל דהו אחיו נשעי מיה' אפי' הכי לא נעלמו הדעות נכריחא ליה כריח חלא דקיל
 מומר על דעת כן לא קרשה נפשה והיה אס לא היה מומר נשעי קדושתו והמיר אחר כך לא נציה חליה אס
 לא חר נחשונה קודם מיתה אחיו דלא אחיו הוא נשעי מיתה ומיתה מפלה ומיה ואם היה הנעל מומר
 ויסנן מחסו ומה נחמרה בלא נכ' אינה לריכה ייבס דהא לאו אחיו הוא ואין זקוק לה חליה איכא נמי למינר
 דכל שכן אס מומר אפילו אס המיר אחר הקדושתו דהא עיב לישנא ואם היה הנעל מומר סי' משנע שהיה
 ישראל כשר נשעה קדושתו מדלא קאמר ישראל מומר שקדש ומה בלא נכיס ואם כן יש לרון ק"ו ומה: והנעל
 שקדש נכיס קדושי דארייחא אפילו הכי אחא לישנא דאחם כי ישנו אחים יהיו ומפקה מדי זיקה ולא נציה
 חליה. זיקה דרנאן דאחא ונמילא ואין זה חלא לכו קו דאחא לישנא דאחם ומפקה מדי זיקה ולא נציה חליה.
 ומ"ש עליו הטור ילא ידעאן למה לא חתיה אשה מומר זיקה לביס היינו מתי' קיל דמה שהיא מומר לא מפקה
 ליה מחנה אדון חלל וכל מקום טבל לומור קיל כפריה דמיתה מפלה ולא נציה חליה ונחשונה המחלה כחנן
 איז כי כחנן נדרי' וקיינו' לן כריח גם טס כחנן ורבי הביא ראייה לדברי ריח מדחנן פניש כו'. ומה שהקשה
 רבי ממוחר סי' כנר חירט נחשונה הגאונים דמומר נרע ומכלס ומציון ראייה מקפיד דמומר ממה ששכיס טס
 מי שיש לו אח מומר ולא קאמר לי שיש לו אח כל עיקר ועיש גם ריע הבי' רל"י מן הקרינן רבני מומר נחנעל
 האמה ומשיב נמוחר. גם קדושתו חופסי' מרחוריית' נמוחר למאן דאח ליה קדושתו חופסי' חופסי' לזיון מה
 שאין לו נמוחר נכיה נהיהו קדושתו כרי' אס מקדשת לי עיש שחל לרין נמוחר חופסי' שחא היסקה חשונה בלבו
 מדברי ר"י איז ומדברי נט רבינו חיים סיקר האלף כאשר כחנן ר"י איז אלעיל חיל מיהו ישראל מומר שקדש
 קדושו קדושו סי' ולשון ומיהו משמע קיל אף על גב דמי שקדש נמוחר היה אין חופסי' לקדושו אפילו נמקי
 שכיח עשרה השנתי' מיהו ישראל מומר חופסי' לקדושו והיינו חששא נעלמא וכן משמע מלשון נט שכחנן חיל
 גוי שקדש נמוחר היה אין חופסי' לקדושו חלל ישראל מומר שקדש חופסי' לקדושו עכיל והיה חשפי' נעלמא
 כדעם רבי' נכיה נהיהו קדושתו כרי' אס מקדשת לי עיש שחל לרין נמוחר חופסי' שחא היסקה חשונה בלבו
 דפיוח המורא נעלמא לרבינו עובדי והנה מה שכחנן נקאיו ולפריח אפילו היה יהודי נשעה נחשו' אחיו אס היה
 מומר נשעמ מיתה אחיו אס לא חילון ולא מייבס כחנן נקאיו שלי מנחנן מנחנחנן למה נחשונה ישנה ישנה ישנה
 חיל וליע דברי רבננים שכחנן מי שיש לו אח מכל מקום זקאן חשמו לייבס ואפילו שרע עיני ומשחא יש לחלק
 בין שרע עיני לשומר נמוחר והיס כריס ונכונה מדברי דשערין כחנן אס חק על גב שרין אחר דהו מומר
 למחוטן

ייד צי לא חכירה עיש . ועסיר למלך להרמזים צין
 ענד עיז [היט עומר חמורה רק עטנד עיז כמו חמלך
 וישראל שתי' צומח] לבין מיער גמור [היט סהמלך
 דרו צדח חמרה ולין חילוק צין אם היא דה טולר אי
 ישמעאל] חבל בלמה משמעה הרמזים דככל ליפן
 יש זיקה ועי היא צפיה מינוס וצבי' וביח (ח) ומיש
 על הרמי' דהרמי' דצחיוקין איירי . עעס
 חסוק דמקיס חינה כשילין מנכסע עלמה לביה הספק
 חש' הרדיק צהי' והביח השיר דקציר מהרמז רשמי
 מיכה שחן כי מיער גרוע מחדר חש' עטר חינה
 כשולין חינה מנכסע עלמה לביה הספק ומה נהנדר
 דצרי' במקרא דחשי' אחר גמר מעשה יובל לציה'
 אומדל לבעל המעשה רבץ דלח אמרי' אומדל לבעל
 מעשה סגמורה העעס שילין האומדל צורה ריובל ליהוה
 כיון שכבר נערר העסק אין לטו שיהנבל עמור
 זה וכמיש חסוק דמשום חינה הכשולין סגמור מנכסע עלמה לביה הספק אצל
 היב שחאומדל חוקק צעיקו וצורו לטו כי היה חלה
 לבעל גם המעשה סגמורה בלמה מנעולין וכמיש הינה
 ועפי' ישנה חש' מציעי דחרי אחרדי וזה הכל מפרש
 בקי' יחורה הנהג' שצמחי וכחיום מלחמי צנההית קי'
 ריב' יצק' משפט שלום עיש אריכות צעקין זה . והנה
 גם להפטרשים עעס חסוק משום דנכשולין חליע צבי'
 יש להסיר דצרי' הינה וכיב אחוריים דהיו גבי מיכה
 כחן אצל לבני מוער עושה צבי' . ועיי' חסוק יצמה
 קי' וכחינות עיר דלח חלמי נכשולין חסוק צין לרב
 ועיי' חפי' החנה ובעל סהם הו קדושין ועיי' צפוקקי'
 ונעוש"ע קי' ליצי וצודלי לביע אם התנה צפירוש על
 הצעילה תכחל' וכן על חסוקין צפירוש שלא יחלו
 דמועיל' והכא גבי מיכה שחן כיון דלחן סקרי הו חלמי
 גמיר עם כל ריטו ועי זה אם שבי חסוקי דוקא צחיוקין
 וליל דעיי' דלענינ' עכיש איה לן ספק דעמה חלינה

אומדל אך זה חוקק לחצי' קילל חכי צמי המדיר דגם
 נכשולין על חלמי הוי ציו מטאלי לפי מקקל דשעמח
 דחייטיק טמח חלמי להנחי' על משום ציו וכמיש הרין
 טס והצפוי צביק טס קלי' לדעה חצי' וכמפורש טס
 עיב שפיר כי חסוקי דלרדיה הא חיכה משום
 ציו מטאלי' לריק שפיר כהצ מהרמז מריצ חפי'
 צימה כשולין דלחן ליה לן נכשולין על חלמי ציו חמס
 גם הרין טס מקק לחס לדעה חצי' ועיי' צביח
 מחשוי' מהרמז' כיו צפיהל השיעוה ולכל זה רמז ר'
 דיש להארך אי מועיל חלמי נכשולין [דלשעטמה חסיק
 צימה משמע דלחן מועיל טום חלמי ועיי' חוקי טס]
 או לא [ואי מועיל כאשר האמה דמועיל] צחיש עכין
 מועיל החלמי [בגין סימנה שפי' על הצעילה ועל
 הקדושין נחצונו ופי' שי' הפוסקי' הריב' וצחיש עכין
 דנעול צעמה הכשולין [בגין דקש עייה וכנסה קסח]
 הקדושין קיימים כדאי' נחוקי פי' המדיר [ונוליח וזה אם לרין דצרי מהרמז
 אם לחון] אך איז לכיר [כי הוא מעמיר יקוד ההיתר
 עיר הגבורים דלחן זיקה למוחין] עיב קולר צה . והנה
 כיז לפי הנחנה צחלמי טל מהרמז שהכוונה שיעקרו
 הקדושין למפרע אצל לפיע צפמרת' זה החלמי' זה
 דמועיל מדיח' בלי עקירה הקדושין למפרע כמשיל חלי'
 צלחיה איז להארך צה כי אין עייז צעילה וזה כלל .
 והחלמי' דלחן טהגין זו היום הוא עיר הנחנה טל הרשקוני'
 ולין לחש לבני דעכיש' חיי כמו פילגם כמיש הינה ולפיריש
 צמס הרין אין זה רק חשקא לכהחלה לחוש לחצי' ואפסאי
 דה צחמה הרעעס דלמקקל אין לחוש לבני דעכיש' אי
 פילגם כמיש ציה . ועיי' שיה עעיה אהיע טי' צעקין
 חיש שחיי' מלשמו אם יכול לקרש עייה עיש (ט) חיי
 מקבים עמ' וכחיה . צביי צמס חייב אפסד שחון לחשי'
 ר' וצרוח' קי' קצי' ויאל דחש קישח לא חלמי מכיון
 ששחשה [מהרי' מיעין] ויאל חוקק אם חלן לה חליב

[הדיע כיכ זשס קדר חלילה דרהימ ולא כחשיי זי וואכי לא עלחתי נקיה אשר לפני מרהימת] והיגיש קבני דנראה עיקר כבוד הפוסקי' דוקא שהיה מומר זשעמ כשואין עיש ולא לדע אח צהלן לה

אחיק מודע לא נסמוך על כמה פוסקי' שהציח דה'מ ורי להחיר אפי' היה מומר רק צעמ מוחה [ועי' שיע עס קרע ב'] הלא ככה'ג הציח כמה פוסקי' שהסכימו לדעמ דה'מ ויש כמה טעמים אי' דמומר כניי וואכי דוקא אפי' זשעמ מוחה לבד דמוחה ומפלה וואי אפי' חסוד כישראל בני יצום אחיה כחזי וזשס צעיי ישראל וכמי' רי' זשס קמו' גי' דעמ הפוסקי' דאיכא חידושא דהיי כמו תהא' זשעמ לא נעקן למפרע הקדושין אפי' צמוזמ זשעמ מוחה לבד והלכה גם צוה כרהימו ותי עמו שהלכה כמותו. והנה קשאל' אפי' זשעמ עמיהם שחישב המקומי' שהלכה עוקמה אח המקרא מודע לא חסוד גם הלא דהיה הזכור אשר חלר

מכבים עם מעלי' כ"ה דלא צעיה חלילה ומורה לצעלה. וצמוזו שאל יאשימי טיב אדם על מה שהארבתי ובהנה מיקומה כפלות הדברים ללא לר' כי הקניה היא שהיראה זו דער חידוש היא והניקמאות מן השביות מוטעות מן הקופרי' ולא הוגה וגם ליע רב עם מה שרבו זה הרע' ואל דעמ' ולטו מצבואי ויראסי יצונו הנצלות כה הפלח המעחר הסוד:

יג רמנן

הנה רמנן אחי ורעי יאי ארציה לא שלום. הנה ענה קרוב וקמוך לפסח רל'ג לפרע קטן צלו לר'י הב לוח חצילות ומחשיצום מחדש אחריו ורוביחו מוארץ אשכנז יאי (ה) על דבר המילחמ מומרי סולק דהוח כשואה ומקדמם דמל' לאהוי ועמיחטו צבורי ה'יה מהרר' דוד לענעמ' יאי וכולם השבו בקיסטן אי' שהמילחן אי' מילחן אצל לריכה בע' להחירה לישא' אחר צדור הזה וגם גזרו עליה שלא חישב' לאחר כי אח צעמ אי' הפייס צעלה הרב יאי וחסוד חלוי נקידושין שמים יען ובען כבר נחבטלו קדושים הראשונים עיי' מואלו ויש להם החבדל וז עלחתי צאילן גדול הגאון מהריר ממחם מרובצוק יזל שאין ומקר וסיקן שלא למחן צעמ הזה וכל אחד ואחד מה'לומדים יאי וחסוד הרב צעמ ראייה לדברי הגאון יזל שראוי להאמיר צומן הזה שלא למחן וכל טקן אח המילחן על ידי לימוד מחסרים ועל הלימוד חסוד מהרריי'. והגני רואה שראש המדברים לרין צוה דהרוש הוא הרב הגדול הגאון מהריר יעקב מרגלית

סי י"ג

(ה) עיד המילחן מומרי סולק. לא נחצאר היטב שרש השאלה ואכחזיב כפי השערהי. הממלחמ היתה גם יאי ועיי' דן

זאי' ויאה הציח דברי הרמיי' זיל. גם נתן זכרתי על מהרריי' לטוחא דרצק רייל שמוחא שס מוחה ששרי לא חסוד חללו לא יאי ולא שיהי' כמנהג. עוד נקש הגאון למתקיי'ן לדעתו מרוב ענוותיחו זיל כדי לצטל דעמ מהרריי' צרוב וצראווח כוונת הגאון אחרתי אל לבי חף על גב דכבר צטל דעמ מהרריי' צרוב צרובת דמיכרר ואפילו לא גזר הרמיי' זיל שלא למחן ומחדש גזר הגאון זיל שלא למחן ויסקימו הלומדים יאי על ידי עם חליוחס ובינוקס שטמחם שלא למחן כדמי' היתה הקדושה יאי וקמוך עילתן אפילו שלא על ידי דהוק שלא לפרכס ולקרב ולהרהר אחרים והמהרהר אחרים כמהרהר אחרי הטיבה. ואיפורם אשר אחרת צמוזמ עומדים. כל טקן כשש חקמה ובזרה הרמיי' עמהם ולית דין לר'י זשס. ואחרי ראווח כיונת הגאון זיל ורלומו להסכים עמו בכלל וקמחא אחרת דמשמע כל אדם אפילו אח צעלמו אי' כדאי' ששרי כחז צכחז הרביעי צבריעה חיל וכל מחן דהיי' ציה ריה חורי מושצע ועומד כוי על קן צחאי' ליעול ציניה מכשוריה להיזם סקך להסכמות ולהסכמת הלומדים יאי ולכח' ראייה על מנהג דמקצרות לכחג שלא למחן ומחס גזירה אחרי שהסכים שרמיי' זיל גזר לצטל המילחן חף על גב שיש כחז אחד צירעה המהחיל רובי טובוח חללפסי' ולרצנות כוי משמע שואה העתק' ומקפר הרמיי' זיל והכי' שס שכי טעמים לבזר אחד דהיי' למיטע' ולומר אי' יולאה צלל גנו הטע' השכי שמוח יעשו המילחן צפני עמי' הארץ והם אי'סם נקלין צומן המילחן וצקאר דרביי' החל'ין צוה כוי' ומחם אין ראייה לדבריו כי זה הבחז אי'סם אלא צקמה להסכים שלא למחן כיוס קיזי' של אוחו כחז חיל לקן אדוכי ועורי עילך מועל לעמי' צו ונבאר שלא חלל צעילוחן כי אח גדול דורים ולדברי' יכישו כל צני מדינה ופטלם חרמק' יגדל

דן האטל הגדול עהר"ף **הוא רבינו מי** יעקב פאלוק
זאקלל דהמיואח מילון [וביני בניי נבגדלה] וטעמו דליא
בשום אופן שדמיה גדולה בענה הדיא וליכי מה יש להש
כיון שאפי' נדיקה חיל איכי

ידעיק כמו בזמן השיש
[כרמי ייד קסי לנין] ואפי'
ידעיק זו דלי שהניחה
שערוה שומח סיכה כליע
קניה יד רחוק הזמן היינו
שכה הייב בקודם הזמן ועין
לוח הגלון רשכנהיג צדור
היה מהריי מרגליות בעהיע
קדר גיטין אשר ממש היילא
הרמיא ונקדח בשם הקדרי'
[והש היה צד הרמיא זיל
המחייסן אחרינו כמיש
בקרמחו לטייג] שלא למאן
צדיו ונקעד על מהרי"מ
עריצורק שתיקן שלא למאן
[גם הוא מונח צדית וכהנה
דיא לחנמח ראה חיימ
קסי' ז' וקסי' ד'] ובקס'
מהלומדים שסיכינו עמי
ורנים הקכימו וזניי וניע
הלך למחמחו מהרי"מ והביע
כחצו ליד ר' והוא הפליא
לפסוה למחא קעד והומך
עפי' שיהי ריש אפשהח
חועיל מילנה כגון שפשהח
העליון צדדיו רמשהח ציה גדולה וגם בלמיה כיון ריש
לה שערוה אף שבי הוסיף רמיין כמו לפני הזמן מיה
איט צדור כיכ ויש לחום לכתחילה כמו צדד שאפטר
בגט [וגט מועיל ממפ"ש עם המילון כמיוון] ואפי'
היכי שהיה עמה גדולה וזו בנקטניה לא צדק
אחר זה איכי היה לנו הנהיה לא הניחה וזאך נמש
לוח שהביאה שערוה קודם הזמן וכפי הנראה היה פה
המעשה כן עיז הטיב רכיון דרשאל ובעלה שפיר יש
מוקס לחוש עיזי' ממיתה להביא סימנים וגמירין קודם
הזמן זה שהצדק איכי נביא' דדה זמיר והקד
וואה הלחן קודם להש דמן דהש שלא המעט ולמער על
הלכה פסוקה דמיא לכהמי' יש לחוש ולחוש עוד דמחמחו
הביאה סימנים עמי מה שנבעלה ועלניה עיקה שהנחום
נבעלה מעיר עליה טעמה ציה רק קעד לגורח מהרי"מ
ונסחפק קלה ר' אי שרגיעע גור עיז חס ללא אלא

סמקן על מהריי מרגליות ואכי תמה חס גור מהרי"מ
ציה הלא לא נסחה דבר שהרי עיכ לרך ליה הסכמה
צני המדינה דמה כוחו לבצר אחר חיימות ההלמיד בלי
הצקמה כולם וחס היה

כלח כאכי תלמידי מנחם בן הרי פתח מעיל לרם עכיל
גם מחוכי מוכח שהמילון היה על ידי תלמידי מניה רין
אלא על דברי הגלון זיל ועל היה ריב מהרי" פסק
ליי שהחב וזיל הא קמן שכחס הרמי"מ נכפדו צני' מקומות
שלין להחיר מילון בזמן הזה צדד מוקס כחצו צדריכוח
ובטעמים וצדד מוקס בקי"ר ובקחס שליין להחיר מילון
בזמן היה עכיל' גם ציה קא קמיכחל על דרמינו לומר
שקידושי מרי קלקא ליי היו צאופן שלריכה מילון ולא
באחי אלא כידור ועוד לקדח לאשפי' מד בצדח ולהביא
דלייה שדליי להרחוק המילון כדברי הרמי"מ זיל ולהכבי'
לדעם הגדולי' המחים זיל והמי' ליי וחק אס קלגשות
וקלות הראיות יהיו סקיף וזכנ לאריות על דרך קרב
לגבי דהיכא ודארסן. חק צפי' עשרה יוסחין מחייחד ארס
עם חמו ועם צדו רישן עמה צדריכו צדד הגדילו חס'
ישן בצקסוה חר יטה בצקסוה וקאמר עלה בצמרח וכמה
אמר רב אחא רב ענה אמר רב אפי' חטיקות השע שבי'
ויום אחד חטיק בן י"ב שנים ויום אי איכא דרמיני חטיקי'
ציה י"ב ויום אי' חטיק בן י"ב ויום אי' היה זה כדו שהיא
שדים ככסו ושערי' למח כן גירס' רשי' וכן גורס רב
אלפס וכן חממע שהחיו גם כן גורסין כך. אצל הרמי"מ
משבש גירס' זו מהיה דפרק מי שמחו ועיז. מכל

מוקס

אחרי דמהרי"מ כמו שהיה מהרשד"ם. ונראה שציה
עלמו תחלקי אס הי' צדד גורה ותקנה מהרי"מ כי
מהרי"ף קיצר דחק שבקס' לבזור אצל לא גור ותקן
כלל חס כדוח צדיהי' לקמן שזה דעה מהרי"ף וגם
מהרי"ף לא חזר מדעתו חס מנח שרבים היה אחר או
דבויז' ליכא למיחש לדעה הדוב כי לא נחועדו יחד כל
הגדולים צדור ויהיה רוב מחוכי וצדד יפה שפס הרמי"מ
דפסק כדומי' דמחבד עומיה ולעמד קסה אפי' להחמיר
נגד הרמי"מ וכל ישראל יזל'ים צדד רמי"מ אומר היה
המחים זיל. ומה שהעדר דבין האשכנזים נהגו הגויה
כי אוחן שחילקס על מהרי"ף צדדלי הנהיגו צמקוס
צדדעס ידע מה מהרש"ם וצקן פיי"ג זו לדברי מחוקק
הי' הששוח דמהרי"מ וקיי"ם ועכשיו ליש מילון כמי
מחוקק הגי' גד"מ וכוונתו על הר"מ קסיל' דמחמחין וזן
המילוכין והביא דהיי' לקמן. ויותר נראה ממשמעות ר'
לקמן דכאך היה המעשה שהיה לה שערוה היך הזמן
צדדור עיכ מהיט' אחר קעד מהסי'ם להחמיר אצל אי

לא היה לה שערות היה גם רי עודה ל'יכא להחזיר עפ"י גמירין גם לכל דיני החרות (ג) חיו רב חקי כ"י או שוהד (ג) ח"ל רש"י ח"י ק"ק צמ ע"י שנים כדמק"ס שמהל הקה"ס קפר מפרש דבר ר"א כן אצל ה"י ז'י לטוסת קיפ"א לפנטי הגי' נרש"י ח"נו כן דרש"י עם קימני' דרין של שנים ככ"ט ולפ"י אהמ כמו שחי' לפנטי וכו' נדק בש"ס המק"ד מנה"י יהודא בננשת הגי' ידמק"ס קיפ"א. וזה קרוב לגי' רב"ס ומנהרש"ים כחשר מלא זמח הגי' אמר דמזכיר כ'י ע"י זה וזה כ"י רב חקי ע"למו אחר לה ורי יכחא ליה לומר דלא ר"א ע"למו קאמר מ"ל התיכחה שהיכ"ח לה"ן ו"מ"י רש"י ר"ח לפרש טעם הדבר עפ"י ומקנה הש"ס וכו' ציבור טעם רב חקי מטוס דק"ל כמ"ד מנה ע"י שנים ה"י קימני' וחי' קשה להכחא אלהכחא דהכח הדין כמו לישנא קמח מנה ויבשר דוכחי קימני' צמ י"ב ע"כ שא"י הכ"ל דחיכא מ"י ש"ס ככ"ט וכו' ע"י רש"י דק"ל כמ"ד צמ טעם ה"ל זה לביע ליחא דרש"י מפרש טעם רב חקי ורב חקי ע"למו לא צמ קימני' דרין דהיי"ט ש"ס ככ"ט דזה רק הקה"ס גמחא קאמחא שיהיה הכרח רש"י לומר דק"ל כמ"ד צמ טעם ש"ס וי"ס ח' וז"ן לומר דש"י ע"ן גדלה השנים מדרי"ס לישן טעם בקרוב צמר וז"ן גדלה ה"י גדולה לע"ן ח"ל"ה לא ע"ז אמר מפרש"י קימני' יגש"ר"ן. ועוד מפרש"י ש"ס ט"י ומשום דר"ל דה"י קימני'

לישנא לא אמר האי לישנא כ"י או שמהל הקה"ס קפר מפרש דבר ר"א כן אצל ה"י ז'י לטוסת קיפ"א לפנטי הגי' נרש"י ח"נו כן דרש"י עם קימני' דרין של שנים ככ"ט ולפ"י אהמ כמו שחי' לפנטי וכו' נדק בש"ס המק"ד מנה"י יהודא בננשת הגי' ידמק"ס קיפ"א. וזה קרוב לגי' רב"ס ומנהרש"ים כחשר מלא זמח הגי' אמר דמזכיר כ'י ע"י זה וזה כ"י רב חקי ע"למו אחר לה ורי יכחא ליה לומר דלא ר"א ע"למו קאמר מ"ל התיכחה שהיכ"ח לה"ן ו"מ"י רש"י ר"ח לפרש טעם הדבר עפ"י ומקנה הש"ס וכו' ציבור טעם רב חקי מטוס דק"ל כמ"ד מנה ע"י שנים ה"י קימני' וחי' קשה להכחא אלהכחא דהכח הדין כמו לישנא קמח מנה ויבשר דוכחי קימני' צמ י"ב ע"כ שא"י הכ"ל דחיכא מ"י ש"ס ככ"ט וכו' ע"י רש"י דק"ל כמ"ד צמ טעם ה"ל זה לביע ליחא דרש"י מפרש טעם רב חקי ורב חקי ע"למו לא צמ קימני' דרין דהיי"ט ש"ס ככ"ט דזה רק הקה"ס גמחא קאמחא שיהיה הכרח רש"י לומר דק"ל כמ"ד צמ טעם ש"ס וי"ס ח' וז"ן לומר דש"י ע"ן גדלה השנים מדרי"ס לישן טעם בקרוב צמר וז"ן גדלה ה"י גדולה לע"ן ח"ל"ה לא ע"ז אמר מפרש"י קימני' יגש"ר"ן. ועוד מפרש"י ש"ס ט"י ומשום דר"ל דה"י קימני'

פסקו שטוקר' כלב' בנ"ט סב"ח אנהיע סביא והעעם מלאה דוק' לכל קריצה דעירות מיהא הוא כסבכמות הסדך י"ד קי"ז מיט דוקא צעטש דרך האזות וזה חזל האל שאזט מטיין לזה לא וברא"י

פסקו כלב' דקנרי כנשי' דהלא נקומים גוודין וקי"גיל מלאה דוק' לכל קריצה דעירות מיהא הוא כסבכמות הסדך י"ד קי"ז מיט דוקא צעטש דרך האזות וזה חזל האל שאזט מטיין לזה לא וברא"י

עס קסי' קליה'. ועוד דהיע דהריב"א כנ"ט הראש' נבי' דריה דליק היא דברי המרובין חזל איבא דאמרי הי"ט י"א וכן מועטין איב' האל כבד' דליק אמר רב אחא וואו גיב' יחד ליבא דפסקא נבי' עזר זה כל"ק וכו' היכי שמוציא הש"ס איבא דאמרי וא"ד ליט' בזה לביטעו הריב"א לניפסק כל"ק דהא שתייה שוים ויב' הר"ר ונה' נפיה דבריכות זה להפיקסום כלב' והי"ד לביטעו הריב"א חזל לשאר השויות לא חליא צוה כלל דאין קנדא לתלותם צוה אלא דפסקא מוסי' ספיקא דנארויסיא להחמיר ונדיר להקל ובספרי הכללי' הביאו אה' לכל השויות. וצלטון הרמז"ל אי"י רואם הכרע אלא דרבי' העשנה וברעיב' מניאר דרעי' י"ב שנה ואפי' אי קיל בכל עוקס כל"ק מיט האל מטיעו

חורה האלכין אחר המחמיר וכן משעע דריח קיל גם כן דבגל חורה האלכין אחר המחמיר ואם כן האל גם כן הלכה כלישנא קמא לריח ואפילו רב האי' דפסקא בכל עוקס כאיבא דאמרי קנדא לומר דמודע דבגל חורה ראו' לחוש ולהחמיר כלישנא קמא. והקימין שהחכרו צמטת פוק יולא דופן לרשי' קאי' אלאל דהיי"ו קימני בנרות וקימני צוול דהיי"ו קימני נעוה לא האחרו ולרי' קימני' דמחני' קאי' אצוהל דהיי"ו קימני נעוה ובספר התחמה פוסק כרבי עקיבא דקאמר מטיעו הרד"י דהיי"ו קימני בנרות לרשי'. וכח' צאצ' חיל' כח' בספר התחומי נשם רבי יתמ' צר שמואל ולי' שאס יל'ה יצדוק האשה צדדין ואם ערו' הדין גדולה היא דהיי"ו כפי' זה שפי' דבמחני' בנעוה פליגי ודלא כפי' רשי' ומיהו לא ידענא מניין לו' שהלכה כרבי עקיבא דאמר בנמחי' מטיעו הדין דמסבירא דשעורא דרבי יוסי' עריך משעורא דר' עקיבא עיביל'. אם כן טולקין אם ס' הלכה כרבי עקיבא או כרבי יוסי' ואם כן לרשי' דרבי יוסי' קאי' אצדורות ועיב קימני נעוה למטה הימס וצדורו אין לנו להכריע הלכה כדברי מי' ואם כן הוא סקינן העלוין מלטרף לתחון כסקינן גמיר הוא לרבי אפילו נבט ט' שנים ויום אחי' ולמעלה כרפי' אם כן אינה יסילה למאן חף לדעת רבי' צדק קיה ומעטעיה וכל עבן דמלטרף עמו גם כן הקתה הרעי' זיל וטעמו ולכן מילון מרי' קילק' אימי מילון ולא חיפשא לריש' אחר צלא גט כאשר נבאר עליה ולכל זה אי' מסכים ומעטעמי' שפי' ודעם מההיר"ף צעילה ולא חוכר ולא חפקר ולא חעלה על לב לעולם.

חורה האלכין אחר המחמיר וכן משעע דריח קיל גם כן דבגל חורה האלכין אחר המחמיר ואם כן האל גם כן הלכה כלישנא קמא לריח ואפילו רב האי' דפסקא בכל עוקס כאיבא דאמרי קנדא לומר דמודע דבגל חורה ראו' לחוש ולהחמיר כלישנא קמא. והקימין שהחכרו צמטת פוק יולא דופן לרשי' קאי' אלאל דהיי"ו קימני בנרות וקימני צוול דהיי"ו קימני נעוה לא האחרו ולרי' קימני' דמחני' קאי' אצוהל דהיי"ו קימני נעוה ובספר התחמה פוסק כרבי עקיבא דקאמר מטיעו הרד"י דהיי"ו קימני בנרות לרשי'. וכח' צאצ' חיל' כח' בספר התחומי נשם רבי יתמ' צר שמואל ולי' שאס יל'ה יצדוק האשה צדדין ואם ערו' הדין גדולה היא דהיי"ו כפי' זה שפי' דבמחני' בנעוה פליגי ודלא כפי' רשי' ומיהו לא ידענא מניין לו' שהלכה כרבי עקיבא דאמר בנמחי' מטיעו הדין דמסבירא דשעורא דרבי יוסי' עריך משעורא דר' עקיבא עיביל'. אם כן טולקין אם ס' הלכה כרבי עקיבא או כרבי יוסי' ואם כן לרשי' דרבי יוסי' קאי' אצדורות ועיב קימני נעוה למטה הימס וצדורו אין לנו להכריע הלכה כדברי מי' ואם כן הוא סקינן העלוין מלטרף לתחון כסקינן גמיר הוא לרבי אפילו נבט ט' שנים ויום אחי' ולמעלה כרפי' אם כן אינה יסילה למאן חף לדעת רבי' צדק קיה ומעטעיה וכל עבן דמלטרף עמו גם כן הקתה הרעי' זיל וטעמו ולכן מילון מרי' קילק' אימי מילון ולא חיפשא לריש' אחר צלא גט כאשר נבאר עליה ולכל זה אי' מסכים ומעטעמי' שפי' ודעם מההיר"ף צעילה ולא חוכר ולא חפקר ולא חעלה על לב לעולם.

דרים כרי עמרדי הוא חק משונעת חזל צמקי' סס מפורש להדיא כן. מיט נשם רב האי' כו' הכי איחא עמרדי שם וקי"צ ר' דהזיל צחר לישנא צחרא אפי' להחמיר בגל קופרים לא להקל כלב' בגל חורה ובס' זה ליע'. מיט מפי' יולא דופן. הוא דף מ"א אי ובסוף שם דיה איזיה קימני'. מיט מהאחזיג הוא לפנט צח' חיליה ס"י חרעיב' (ו) דבשחא ונבעלה דיש קנדא. לפי' הא דרי' צדה מ"ו ח' קטנה כל י"ב שנה מונחנת אוכלת ומקמינ' לה בש"ס בשלא צדקו מייירי דוקא צלא צעל וצפטר למח' דריל דרשי' נבשחא למור איב' שם ג"כ נשחא צברי לריכה מילון ולבי' (ז) כו' לחיליה לריכה לבחילה. עמית איחא דעיו' לנדוק צדדין

הן נזכרה כיה על קינן החמור עד שלא בא העלוין חיללה או מחיבתה בא העלוין עד שלא בא החמון אף על פי שאי אפשר רבי מליך דאמר לא חיללה ולא מחיבתה והכתיב חמרים או חיללה או מחיבתי מפני שאמרו איפשר לנבא לתחון עד שלא בא העלוין חזל אי' איפשר לעלוין לנבא עד שלא בא החמון וקאמר בנמחא בשלחא ל' מליך הי"ט דכתי' שדים ככורו ועודק' למח' אלא לנדבן איפכא מיצעי ליה היק' בין שדרי' ככורו צדוע ששעדי' למח' ומקשה עוד בשלחא לרי' מליך הי"ט דכתיב צעוה מלי'ם דרך' למנע' שדי נעריך' אלא לנדבן איפכא מיצעי' למח' ליה היק' בין שצאו עברו נעריך' למח' אלא לנדבן איפכא מיצעי' למח' ופירשי' שדים ככורו והדר וספיק' למח' אלאל עילין זימני דקדי' צעוה מלי'ם דרך' שדיו מלי'ים מנחקי' צד' ומנעוה'ם דרך' למנע' שדי נעור'ך כדי' להסחוף ולזמי' צד' כשהיה וארם לאשה ותבאי' ליו' נעוה'ם שדי' לשק' השלכה כולור עדיין היו' שצוה'ם נעריך' עומדין להשפלה וללאח' אלאל דרין קמי' מנעו'ם דהעיו'ק גויר' הימיו' והעיו'ק גויר' לקימני' שצאו ואף על גב דנדבן מייצבין קרא צעריין אחר מכל מנעו'ם נדק' סבירא דרבי' אם כן קטינה שמתקדשה וכשאל וכל שכן אנו נבעלה דהו' טילה מאלן ליו' לן דלא צעיי' צדדי' נערי' נערי' ויש' למח' שחא גדולה היא כיון דיש' לה תקנה גם דהא דפסקין להליכא דסוף הזון כלפני' הזון הי"ט כשלא בא קינן העלוין חזל אם בא העלוין אפילו נקטעתי' היא גדולה מדאורייתא ואיב' כיון דכתיב (ז) דשחא ונבעלה דיש' קנדא לומר גדולו' קימני' כרפי' יש' למח' לקסי' דאורייתא ולריכה צדיקה (ז) כו' לחיליה לריכה צדיקה לבחילה נקטעתי' אלא צדיענד' קימני' איציו' שערות קדאיחא עמרדי' וצדק ענדא

דרין סי וליחא סס חילוק רי צשמו צין לכהחילה ודיעבר
 גם אין ביאור לזה רמה מהני בדיקה בקטטה לחלילה
 הא ודאי בקטטה ליש חלילה גם מה ראיי הביא רי
 עטס. ונראה כי צמדרכי
 על הדימו היה תמוז על
 דקי"מיל דלס יש צה שערות
 קידס י"ב גס שומא חף
 דערין צה גס אחר י"ב
 וכדאי' צדה מיה צ' והקסה
 מרדכי איכ בשצאה לפרטי
 צקסה י"ב לתלוץ ומלאח
 צה שערות כיחם לרמח
 סה צה קדס י"ב ושומא
 כינשו וחי' דבאחא לכהחילה
 צבי בדיקה קדס י"ב אס
 יש לה שערות אזו ונחשבה
 לשומא חף צקסה הי"ב וכי"כ
 החיפי שס ודיעבר קמביין
 אריצי שערות ולא חליין
 כולס קידס י"ב חוה ודאי
 ליש שיה קידס י"ב ריצי
 שערות וזה קיימיל להפי'
 עיי צ' שערות חליין שצא
 איכ כצביע קמי' י"ד ולה
 הביא רי דערין כמו הכא
 דחיישין לשמח הביאה צ'
 שערות קדס י"ב ומלריכין
 לכהחילה בדיקה עקדס
 למען כע שאלה סיה צה
 בקטטה הסיד צה כיהם
 שומח הביאה קימיס ומעגרי'
 צדדין אלא דיש לרמח
 דסס לשערות דשומא יש
 לחש אצל הכא לקימין
 גמורי קדס י"ב שמה אין
 לחש עיכ כהצ רי רק
 וחי' וחי' וחי' וחי' וחי' וחי'
 ידועים ורואי צה שערות
 משמע מהפסקס דחיישין
 לשומח ושומח ערין לאו

עוצרה לא שיד למומר הכי וחס קן יש לחש הכא וחס
 לא צדקי כיון דיש חקנה צנו. ועבר נראה לומר דלאו
 מליחא פסקא היא ולא צרירה לחוס' לפי שמשעה
 פלוס ודאי הילכח רחוק הזמן כלפני הזמן דיל צדקי
 יולא דופן צדיצר קטנה כל י"ב שנה ממאחא להך לישא
 אין להכיח רחוק הזמן כלפני הזמן דהא דמאחא הי"ה
 אצל הכא דליכא שערות מלינו למומר דהיי בלאחר זמן
 וחינה ממאחא ומכל מקום כרי דהלכה דרוך זמן כלפני
 זמן דלמי' בלאחר זמן איחוסו ורצ נחמן דלמי' כמי
 לעיל צבגאי דמי ליה הלמודא וגם צלישא קמח פסק
 ורצ צדידי צדוק זמן כלפני זמן עבלי' ומקאמי' הסופי
 צומי נראה דהלכס דרוך זמן כלפני זמן ולא אמרו מ"מ
 הלכה אלא נראה משמע דליכה צדור אלא ומקאחרא
 לומר והיינו דרואי לחש לשומח כלומר לכהחילה ומדין
 דיון תשוב כמו לכהחילס כיון דיש חקנה צנו. ועבר
 קבדא לומר דריל נראה הלכס ומצדא ולא הלכה פסקא
 דהאריס צלשוים בצדור ולפרש דלישא צדור אלא
 להכיח רחוק הזמן כלפני זמן עטס דליכא לחיפי' שפי
 פכ' כיון דצדקי ולא אשכחן או שלא צדקי אלא משוס
 דנראה להס דהוכחה שלהס דהלכס דרוך זומי כלפני
 זמן לאו היכחה ממש (ח) וכרי' להס ריש לישם לכהחילה
 שחא חוך זמן בלאחר זמן אאריס והחזיק עטס דרין
 להכיח להאי לישא הזמן רחוק הזמן כלפני זמן וחי' עטמח
 קאמינא למה לא נחוש להשחש שחשו דהוי' ונאמר דלריכה
 גו לישא לעמלח (ט) ועבר נראה ראייה דרואי להחזיר
 שאל למחן כדרי הרומי זיל מהא דחק צפי יולא דיה
 מחל ומחל חכמיס צאשם פנה צוחל ומל פנה עידי
 חילוק צוחל חילו עיי בעריה צו וצ' אמרו אינה חזיר
 צמליחא' וצמעש יריס וצהפרס מדריה למל כיון צבגרה
 שצ אין לחציה רשות צה איחי' קימיס רצי יוקי בגלילי
 אומר מעינלה הקוטס החס' רצי עקיבא אומר משדו
 כדרי' גן עזאי אומר עשישורי הפיעומוה רי יוקי אומר
 כדרי' גן עזאי אומר עשישורי הפיעומוה רי יוקי אומר
 ולרטי' איזו קימיס קאי אלמל דהייס קימי' צבורה וקימי'
 צוחל

נראה דרואי להחזיר ראייה להחזיר שאל למחן. היכי שאין
 השכים ידועים דלס השכים ידועים עזאי חשש איכא קידס
 י"ב למחן עזא חוקס שצדא יכזי הוא רק אחר השכים
 ידועים לזה אלא דאי אין השכים ידועים יומר הוליל
 דלמח

נה שריס היא רק היכי דשקס ידועים חו לא חליין
 צבומח ואמרי' ומקאחא חוקה דרנח
 דבצאה לכלל שכים ומקאחא הביאה קימיס וחי' כשעמלח
 צה שערות אחר י"ב אים שצביאה אוחס קדס י"ב

למלא נסור הקימכם וכבר הם לה סערוה או דלמא
 אין חמ נקלין בנערוה ומסוס דרעויה אפי' גלי סערוה
 ואפי' אחס נכריקס ואחס צננה ומדוע דן צוה מטעם
 נקליחו צקימי נערוה סאין
 לט היס ואס גס צח
 מיירי קדם סמח ייצ וסעד
 אלמעלה דהיכ רש גס
 כיומי נערוה מעיל אפי'
 קדם וחסס לזס סנח היה
 נח סיומי נערוה איכ זה
 ממש מה שכי ק למעלה
 ולמה כפלו הדברים. סיד
 ספוי רי הלל קסה לעמוד
 עליה להציה (י) ומסנצרה
 לים סימן דרי דרעווק
 עמו. אפי' מחזירו כדאיכ
 מיד הכי נערינן ולרענו

צוהל לא האכרו וכן אומרי' החוספי' לפירושו שפי' דקאי'
 אלמל חבל הם החוספי' מפשי' דאיהו סימיה קאי'
 אצוהל דהייס סיומי נערוה למטה מלוחן סהאכרו צמסכה סן
 קיומי נצרה וכן משמע מפי' ספירש צמסכה על צוהל
 חיל צוהל כספרי גדל קסה כרחי צמחא סהאכיס
 מסינחלו כך כספי' לה סימן דרין קסה צידוע סהכזסה
 צ' סערוה וכערה היא עכיל. ומי הוא שיכול לעמוד על
 צ' סערוין הללו הא אמי צנרה כיל' מעברין אמר אבי'
 אכ כי סיכתי נצרה לצמחא ואמר רבא אכ כי אלצב
 צקרי' לצנרה אכ ריחמי ריחמי אכ מי יכניס עלמו
 לומר סהא יודע לעשר אף על גב סהמלכי ספק כרבי
 עקבא דאמר מעשווה דרדין דהלכה כרבי עקיבא מחזירו
 וכן ספק צנפר סהרומה הייט לרשי' דסימי' סמסכה איירי

נצרה חבל סיומי נערוה סלא סוכרו צפירש
 נערוה כמו סימן דרבי יוקי דהייט כדי סתון יד על הווקן והא
 נצרה לרשי' די לרבי עקיבא סימן נערוה ומי יוכל לעמוד
 לעמין נערוה סאליה אוהה שלמטה מרבי יוקי דהייט סימן נערוה לרבי יוקי
 נערוה וספי' לה אוהו סימן למעלה ככר צוה סחי סערי' למטה דאי' אספר
 ועד סהרי' איז חולק על רבינו צרוק סיה צוה ספוסק כרבי עקיבא
 ואס כן סימן נערוה למטה מרבי יוקי' ומי ננו סידוע להכריע בין סהרי'
 לילק לומר אהו מה סכחוד סהרי' זיל צעטס סהכי סנח יעשו סהמיון צפני
 צוון סהמיון ונצור עיכין סהלוייס צוה. חיל סהוי' כח צנפר סהרומה
 סח' ירל' סהרי' סהל' נדרין ואס סהו סהרי' נדרין גרולה הוא דהייט כפי'
 ודלא כפרסי'. ומיח לא ירענא מינין לו סהלכה כרבי עקיבא דאמר
 דרבי יוקי' עדיף מעשורא דרי עקיבא עכיל. ואספר דצירא ליה דלא
 סהאכיס פליגי עליה דרסלס למטה מרי עקיבא (י) ומסנצרה ליה
 סהמיון של מר סילקא איט מיון ולא סגילה לינשא לעלמא
 זיל וכל סק על מר סילקא כל גרובליס סהכריס צירענה
 מהררי' לא סוכר ולא ספקד וסרי נטיילה אחרי סרביס
 וסיס סקין צלע ורסס ויסוק ויהה להס ויקבל סכר על סהסוקה
 דרצונא למסררי' יזי אס סור צו מוטע כי מתוך כח צל
 סחלמד של גהאי היה ודי לו צמחרו כיון סהגידי היה
 היה לו להמרי צנוד סהרי צקדי וסרי זיל אלל היה לו לילק
 למדן אלל ודאי נקסה סהרי נענה זיל אס כן רחוי לזה
 ויבקס מונט מעלה או לכל ספחי' יכלה סס סליה כפי דעה
 סחילה עגהאן זיל (יא) ואס חיי סאינו סור רחוי לסרירו
 סה דמענצרה וימט אערה לרצנא מרצן ולא מימט
 ליה עבריין ליה ולבק' כי להעברו סחילה רחוי לסרירו
 יוסר סנוכה מעלה סתמן להס סנחלמר וירד יסדה
 מלח אסוי אף על גב דיש לומר דספס על שלל סתן
 להס עלה

אזוהן סימן קימס כלל ועוד דאיכא צקימי
 סוקע וסויה לחאר דהייט לרבי יוקי סימן
 סויה לרבי עקיבא סימן נערוה ומי יוכל לעמוד
 לרבי עקיבא סימן נערוה למטה מרבי יוקי דהייט סימן נערוה לרבי יוקי
 נערוה וספי' לה אוהו סימן למעלה ככר צוה סחי סערי' למטה דאי' אספר
 ועד סהרי' איז חולק על רבינו צרוק סיה צוה ספוסק כרבי עקיבא
 ואס כן סימן נערוה למטה מרבי יוקי' ומי ננו סידוע להכריע בין סהרי'
 לילק לומר אהו מה סכחוד סהרי' זיל צעטס סהכי סנח יעשו סהמיון צפני
 צוון סהמיון ונצור עיכין סהלוייס צוה. חיל סהוי' כח צנפר סהרומה
 סח' ירל' סהרי' סהל' נדרין ואס סהו סהרי' נדרין גרולה הוא דהייט כפי'
 ודלא כפרסי'. ומיח לא ירענא מינין לו סהלכה כרבי עקיבא דאמר
 דרבי יוקי' עדיף מעשורא דרי עקיבא עכיל. ואספר דצירא ליה דלא
 סהאכיס פליגי עליה דרסלס למטה מרי עקיבא (י) ומסנצרה ליה
 סהמיון של מר סילקא איט מיון ולא סגילה לינשא לעלמא
 זיל וכל סק על מר סילקא כל גרובליס סהכריס צירענה
 מהררי' לא סוכר ולא ספקד וסרי נטיילה אחרי סרביס
 וסיס סקין צלע ורסס ויסוק ויהה להס ויקבל סכר על סהסוקה
 דרצונא למסררי' יזי אס סור צו מוטע כי מתוך כח צל
 סחלמד של גהאי היה ודי לו צמחרו כיון סהגידי היה על סחאי זה
 היה לו להמרי צנוד סהרי צקדי וסרי זיל אלל היה לו לילק
 למדן אלל ודאי נקסה סהרי נענה זיל אס כן רחוי לזה
 ויבקס מונט מעלה או לכל ספחי' יכלה סס סליה כפי דעה
 סחילה עגהאן זיל (יא) ואס חיי סאינו סור רחוי לסרירו
 סה דמענצרה וימט אערה לרצנא מרצן ולא מימט
 ליה עבריין ליה ולבק' כי להעברו סחילה רחוי לסרירו
 יוסר סנוכה מעלה סתמן להס סנחלמר וירד יסדה
 מלח אסוי אף על גב דיש לומר דספס על שלל סתן
 להס עלה

ומורידן אותו מגדולתו כמיש הרדניז חיב צי חי עיח .
 וכיכ בניצניט חיב קי עיו רחם חיט מחנה עס הקבל
 כשורה יטלין לנעלו דרטי כשכר עשוסה מלככה בעהיב
 ברמי' והרנצ'ס קסיין
 ומקסארין דרחש ישיב' סקרה
 ומורידן אותו וחינו חור
 לשררחו ונחסיס חיח קסי
 רח' משמע דקש' ליי עמיס
 הרמזיל נחשו' היב' צנרכי

חיח חיב רחין ומורידן מטיס מיני עצור קול וחם חקיי'
 עליו בעדים חין ון הדין להקיר אס קבל עליו מה שחא
 חיב שחין ומורידן חרם ומקדשחו ומקנהרי גדולה עד
 חון הכנסה אחיכ עבר ענינה צפרהקח [ומשמע דהיכ
 דעבר צפרהקח אפי' קבל עליו מה שחא חיב חין
 ומחירין אותו ורבי משמע מדברי הרדניז לקמן וח'כ
 הכא מהר"ף עשה צפרהקח ומה יועיל אס יחיר צו
 יל' חוקא צנבר ענינה שלביע היא ענינה דק עשעה
 ומחסי חחיה חבל הכא שחלק על רביס או על מהרי'
 מרגליות שדע' מהר"ף זרקיל היה סיכול ורש' לחלוק
 עליו ואפשר עקבר צפרהקח ור'חי' בחורה ומשכנה עדין
 צוה אס יחור ודאי רחין ומורידן אפי' לכהילה ומקבלין
 אותו על גדולה אחר החורה ור'חי' בחורה ומשכנה עדין
 פיה מצי חור כך צנברנה דרביס שהיה אומר ונעמד
 אצד לשרחל כ' ח'צ' והלא כפי הד כחצ דמורידן
 אותו חבל כנר הרניס רדניז הרניס ור'חי' ררחש ישיב'ה
 סקרה היינו הכשיח וצו מירי בן' הד ונחשו' חי'י
 עיחר הקסרדין דמחאס כשיח נחשו' כאלו עבר צפרהקח :
 ונראות

פלאחי על החסיס שס שכי רחין ומיני'
 רחי' מנהיב דתי' כמעדים על סיף שלחם
 ובנחסיס הלל מנוחר נחיו' קלזי כ' עכשו רבני לקבל
 עדה מנהי' על כל ענייניס וכן מציאר מחשו' הרשניז
 והרל'ס כניד ונחשו' מהרשדים כניד לרניד פשוט ומנהג
 ידוע להס . וחלי' מנהג זה ליכא רק צנבריס טלליס
 לנשי' ולא לנשי' עי' להס דין עס יחד ומקהלם דהכא
 העדה טעב להיחד ואפשר דהמנהג דוקא היכי שהעדה
 טעב ג'כ לכללה העיר פעמיס לזה ועמיס לזה וקל'ס
 י'ש ומשעושה כן מחיזה חשו' ספרדייס שהביא הנרכי'
 בחימי' ולה גני רב ושוי'ב ליש המנהג ועי' נחסיס ח'י'ת
 קיבז וחי'ה יהי' מנוחר הינד נק'עורס תורה הצנ
 שחנרתי נכיד . וס לי להעיר צוה הענה גדולה הכה
 הרעניס כפי' מהי מלכיס רכל מטיין ומשרחל ירושה
 לנצ וניב עד עולם וטש'א כלי' הרח' ומקומו כנפרי'
 ובסיס טוס עינה אחי' א'ן קיי'נל נשי' חי' קי' כיכ
 רח'ס רבנו למחט על זמן נביעי' העון יחלקן מן האטי'

וומיין אחר חסחו הלל אפי' החט כן עמו להדיח הח
 חי מחנה עמיסי כי החורה פסקה לו ירעה עד עולם
 ולצרו אחריו ועיכ גדליכא חי'ה קיבז עשוסה להורירו
 דגדליכא אחי' כיון שחי'ס
 טיב' כשורה עס ה'ניב'
 ח'ל למנהג וחפי' קבלוה
 לעולם יטלין ללקקו וכמי'ס
 המנייע הח'ל ועיכ דחק
 הוא צלי פשע וחי'כ מדוע

ילקקו חוהם עיי' המנהג וכיכ הרעני' יי' קסי' רמי'ה
 הלל נחכצ המנהג כאלו היה הנחי' צביהם גס החנחי'
 לא יועיל נבר החורה ועל המנהג מדוע לא נחשו' שחא
 מנהג ברוע נבר החורה וליל דרטיח החורה צוה לא פתיך
 צי' יאקירא ורק הוא זכח של מומן כי הגדולה בעלמה
 שוחה מומן הרבה וכיון דכחם מומן הוא כל חנחי' צנמוון
 קיי'ס כמו דמחנה סיח להיח כשואל ומזה ללמד כי
 מיכיס אס מחסיס עמו על צט שלא יעמוד חסחו כי
 צודאי' עצור החנחי' חי' עומד חסחו וקוי' חס לגני'
 זכח עלמו מועיל' חנחי' מ'כ'ס לגני' צט וכיכ נחי'
 הרעני'ח עוטה דיי'ב דחוקק עלמו אלי'מח ומחוקק חנחי'
 ומשי' אשמי'עק מחסי' צחוקה שחחוק צה הוא עלמו
 דחפי' לרי' חי'נו חוה' וחי'כ מוי'כ ק'שי' חשו' מהרי'ס
 ח'י' קי' סיה דחפי' צררס לזמן חין לקלקס אחר חוה'ן
 שקבש דחפי' צנו קורס וכוונה רחי'ת דרבי' חס צט
 ודאי' לא קבלוה ומי' זכח עצור שררס ח'ינו שהיה צה
 אחי' אחר חוה'ן זכח בעלמו צנברה עצור חוה'ן הקודם
 שהיה צה חבל לפי'מ'ס ככה צנחנח' זכחה החורה לו
 ולגני' לעולם חבל אס מחסיס הכל כפי' חנחי' וליכא
 רחי' מנצ דקורס חף שלא קבלוה דהוא זכח צנכח
 החורה שוכחה לו חבל היכי שהחטו דליכא חו' זכח
 שוכחה חורה מנה' זכה אחר חוה'ן וחי' נחלא דשפרי' כי
 הרשניז בניני' קסי' כיכ רטיבו ענבי'ס מחנחיס הח'ס
 חנחי'ס דחלו היה עס מנהג דל' יחמוט היה גס דחי'
 כן דתי' חנחי' וכל חנחי' צנמוון קיי'ס ובחנ'ס מהי' צוה
 החסיס חוה' יי' יי' עי'ש מי'ס כי הא דנענכרנח מנו'ט
 בעיק' יי' א' י'שע יי'שע עי'ש וירד יסרה החילו רש' עס ומי'ס
 הוא מדרש חזיל עי'ש וירד יסרה החילו רש' עס ומי'ס
 למדוטי מ'שוס שחלק על רביס צי'ד שליד סמיד ועיי'
 צנשנה עדיח מהי' ובק'ף סקסרדין המחוקק צנחלוקק
 עובר צללו ועיי' כנפר המחלט להרמזיל ולא ידעתי' מדוע
 לא ח'ילו השפטי' דיו וחפי' אס ח'ינו לאו מנש' כמי'
 דש קיבזיס כהא דהשפטי' עברו דעובר נעשה דחי'ט
 עש'ס ענש'ס וכסי' כחצו ריי'ף ורדין סי'ס היה קורא דעלי'כ
 סדי' צנלמד לטעכח'ל מי'ס היה להס להדיח דיו ל'סירח'ל

ואפשר דליל דאחר טעמיק בעל דים יתסיק והוא
צחיני הכיז וליחוי חריי עזר בקהיל סייח רמזי אלל
חטורדו וליט] והנניא סי קרי עקן כאלה גיכ לא
הניח אלו ולליע (יב) ועל

ונסחי יתחום לבי על עניא אלו מקומו עיה הקנה
צריסם לעזל צמר טוסק אי בעל דצרו רחך יסב אלו
הא וליי אס צלו אחרי חסיס כמעסי ומללי קהיל

לדצרו עסיס וסס ממזין רין
צאיקורי חור כריחו ומיחי
צד הא וליי החיוב לטעמי
לחחרוס סרוא'ס דצרי
הראשני וחולקים עליסם
ועד החכס העורס להס
וידע ועצן טעמה טוסק
חך יחד להס איקור
הינס עזור חקקה קדומס
טלסס לפסוק כחטסק
המקל חין חכמה וחין
קן

חקקה בעד איקור חורה בעלמח מה עסיך לריי עמוטה
שפיר עיניל חקקה ורסוח להס לחקן לעלמס דריס
בעמוט כפי רלינס חלל צלויס לא חוסי דריו מלחסי
להסיך חיימ סי לוי קקיי הניח השנה מהריע חלשק
על מהריי צי רב דעלרס אחריי רמק רמנניס הוא
והסיצ נהי דחאריי דרמנניס הוא הייט צמקוס שאלפטר
לקיים דצרו עשאלכ כאלו רחין לדצרו קיוס ומחא חשפר
ליור דהיכי דחטבו כסיק א' הייט צמקוס טלח טלח
לו סחירה להדיא ונחסיי הרשניא דרמקוסינה סטיהייט
עסיי הריי' וסרמנניס יוכלין לעשמה עסיי צין לשקל צין
להחזיר כהא דרמקומו טל רילי היה כריחו עליי ועמקומו
טל ריי הגלילי היה איכלין עיף בחלב ולוי חילקע לני
יוסף כיי ויהי אס יס חכס רליי להיראס רואס רליי
לאיקור מה סהס מחרין נחוב איקור שאין אלו כרניס
מונש [כרלס מח כרשדך דהיכי ריש סחירה מפורסח
חין לנהוג אחרייס] ושמוע ופדריו רדנו מונש עורכח
הוא לעשוח כחוט להקל ופדריח צמנתיס אוח י"א
מצינו שפרי רבנו עלמו מוכרח לבעל דעשו ולהירוח
כרניס וחך יהיה מחיוב החלמד לעשוח כרנו דרמננע
ליה מהרשניא דלפי' נגד הרוב חלל איכ יפלא היסבן
דהרשניא לא יקצור כן ודליי גם הוא מיידי היכי טלח
עמוד לעתן וכל טורע הרוב וצדליי גם הוא דהי' סורחין
עליס ואוכלין עיף בחלב מיידי כן דלא קבע עסיי חרוב
דלא כויהו וכיכ צמנתי אמה החסיס חך צריניס סי'
רעיא צמנ'ל וחף אחר טכפסקה הלכה דלא כריי היה
מתיחן חותן על עניבון כרלמניי' חסיס צמילין קמ'ל לוי
חילקע לני יוסף רשנא סי' טעס זה להדיא ובעניס
ואלפטר בני אידרי שרמי וס' טעס חלוק צה ובעניס
חיימ סי' כיה קיב טכ' וחס היה מונח צניר סי' ליל
דקאי חלשפני פניו כסיקא דרילא לא בני יחד ורניס

להסיח דקיס חובג והיס אס חיס חזר צו (יב) ועל
אחר להחרינו חננהי החכמה היא רחוקה עניכ לעמ
ישוח צלל עמו. ולמה לא היין איתו לכ איה ונחוקר
חבר רחסי חבר צמקח כסרוס ודלפטר רלח ידע הא
מרינע זיל וחף אחר שטרע לו חולי (יב) מחך פלפלו
מחלק ועפרטי' צלפן אחי ועד. שמה רוח אחרת נקיה
סרוס בעטס צו וקינר רסנר וגמר הוא ויכול לחלוק על
הרשניס (ד) כדעה הרליס צניל כן חייט בר כתיי
אס לא למיגר מילחא וחסילו למדס לעזן עטנר גם
קן

הרמיל צה קסדרין דמובן צלי חסרוס כדהניא פניב
צפיק הוא אוח כיה חלי צמניי מלחין כן להסיס קדוסין
סי' קיעיז וכיכ קמ'ע סי' עיב קקיי כרהנילו קהיי
וי סי' קעיא ונסיס חסנין ורשניס. ולליע צניי חליע
צקי' קקיא צמס חריי' טכ' וחס החור צ לעלוקה כיי
וי'ל דצדן טיס לומר כיי הוא סוגג ודלי לרך למסח
ולכדוי חסרוס לביע ועיין צריי צניי וחימ סי' ליד
ספרחיב צה ועשך י"ד רפי ציל וסחיט סי' י"ט
קקיה מנעיה סס ומענה צמר מחאר טיס לריו לכך
זכוח כתיש דצרו חיל לעמטו צלי חסרוס קרס והוקא
אס לא יחיר אחיכ ויטס ולמה לא דיון איתו לכך איה
מ'ט כיי מהריי' טלח טליח על קנר טל הגלון ויבקס
מחילה. עיין צנייע חיס חריי צ' ונ'ל סס צמס ישיט
מה (יב) מחך פלפלו מחלק. ופסי' אס דרנר ספק
חיס הקן צה מהרינע מפורס היין להעמוד הינר על
היין הקרס להחקה כתיס חרין צמנתי ורמנ'ל חזעי
סי' קיוס וכיכ צמנתי הרליס כלל כיי קיח וכלל קיד
ק"ל ונחסיי צניי ריי כחובה סי' א' וכן מלחסי צמניי
ציי פ"ו צמס הרלסויס ריכין דרקקע רילא ומעוה חקקה
מחזיר לו קרקע [ונסיס ורמנניס] ואלפטר דה עור טעס
אחר לטדוט] ועיין צניי י"ז עיב דרמנ'ל חרעל כיי רק
מסוס וננמי וסיל סס ועיי' צמניס סי' י"ח קקיי
סכיכ צמס הרשניא ונח'ל סי' קעיא חילוי מהניי חיימ
סי' י"ג ומח'ל פי כילא מהי עולה. ונחסיי כלייד קליא
רנני ריבנן ליי כן וסווע חס חרין רמנניס קימל איהסח
הבעל רננן חך צמניס סי' טי חייט מנעמ ורוקא ויהסח
הבעל טיס לה סקן כסורה לא צמאר רננע ולליע (ד)
כדעה הרליס. כוונה לויטס הרליס קסדרין פיד קיי
ריש כה צד חכס חחרון לחלוק על האנניס אס מניח
לחיוס מקצבתו לחסיי דרוי יפסח צדויו כסעומל צדויו

ועשך י"ד רוצה אזי כונה הפריה הרעשניא מעגרו נמה
 סכ' הוא שיכול לחלוק על רצו ושם מלאכה בשם מהר"ן
 לב דל"ן כח צ"ד נהייע לחקו עפ"י פוסק אחד וטעמו
 כענענא לנענא והפכה לזה והכיים שכיט ללאר
 הגסו טריה מהר"י בן הראש"ש כחב לקהל פלעולא שר"ל
 לעשות חקנה לכהנ עפ"י הרמז"ל אם לא נמקום שהראש"ש
 חולק בדבר ויסיב אם אהם מנעלים דעה הר"מ עטור
 אזי ח"ל לא תפלו רעמ"ס מפני ש"י ריב"ל חכס
 לחזון לחלוק על מהש"ס ורבים שחלקו עליו ועל
 הנז"ל רח"י מהקלה שעשו בן יב"א הם רח"י ומכס
 פאחס ראש"י גלות אריאל ונז"ל להתיך כריתות ומיחס
 צ"ד מהר"ן ופסחים שק אהה לך גזון קדונו שאזון
 הקהלות לא עשו כדון וכשתי מהר"גל והפריה ובגסיק
 על ד"ק ק"י כ"ג רש"יה נניעט צהרז מחל ש"א
 אחרי דרש"י לרבים מהר"י"א להחזיר דהרי אפי' לקי"ל
 אחרי נקדשו של ר"א היה כרח"ן ע"ס כ"י ותמתי
 אחר שהכירו הפוסק"י רלא כוח"י ונקבע בן גע"ע א"כ
 מלך רוב הפוסק"ס או שבר"ן דברי החל"ק"י ע"ז מה
 כח רש"י נמקומו לעשות מרד העוה"ר ח"ק"ר לרור"י"א
 והא דעקומו של ר"א וד"א קדם ונקבע הלכה עפ"י
 הרוב וה"י ג"ש עמ"ס לא עשו כד"ה"ס וא"ס עשו כמד
 בן הי"ט מש"ס לר"כ אחרי רבים דני"ס ה"י מהר"י
 ע"י וכ"ל בן אפי' בסיפק דר"כ"א ח"ן רש"י כר"ב מנ"ס
 וכתי"ס הרש"א וה"י נמל"ס ר"ה סיב"ן כהרע"ס צ"מ
 הרד"ן ונע"ל השש"טו שני"ס אלו כנז"ל כספרי"ס
 מ"סם שלא נקבע אז עדי"ן מהר"י לשי"ן כסדע לפי
 קר"י זמ"ס אפי"ס ח"כ קבע והכרע השי"ע פוסק"ן
 ע"ס עפ"י השי"ע והא לך ערות הר"ה הגר"י ח"ע ק"י כ"ה
 אזה כ"י מל"ס אחרי"ה הרעו"ס הוא ולא מ"י ש"ס
 צבר לז"ר ק"ס ל"י כפ"ל"י גזון כגד דבר הר"ב וכן כל
 המל"ט ט"ו וכן צ"חן ח"מ"ן וכן ש"עמ"י שר"ן צ"ח"ן
 מער"ב ע"ס. הרד"ן ק"י סח"כ"ה ועי"ן להרש"ן ק"י
 רכ"א ור"מ"י נחש"ו כ"י לעשר"י פרא"י מה"מ ס"י דבר"ן
 מל"ס ומפ"ד"א ח"ן ל"ז מוסק"י מ"ן [הנ"י] ע"ק קבל"ה
 צ"ד מנא"כ"י מל"ס ומר"כ"ס הגד"ל"ס מהר"א בן ח"ס
 בע"ל קר"ן אה"ן ומר"י א"צ"ג"ר קא"ק"ר"ן וכן פ' מהר"ע
 קר"ט"ן כ"ד מהר"ק"ש דפסק"י מ"ן קבל"ו ככל גל"ט"ה
 מל"ס [עדות דמהר"ע קר"ט"ן המלא צבר"י ח"ע ג"י
 א"י] ונז"ל כ"ה ע"ס נז"י ומל"ס ר"ב"ג כפסק ע"ן
 לא ז' נל"ג כתי"ס צ"י ונשי"ע א"ל"ג ג"ס כתי"ס נחש"ו
 עבר עי"ס הרמז"ל ש"ק"ר"ס פסק"י הרע"ס ובג"ר נח"ר
 הכרעה ג"י וה"א עי"ר דר"מ כ"ס לג"י ח"ק"ר"א ופ"י
 ח"ס א"ל כ"י הכרע ומכ"ס נ"ס הי"ע ד"ל מ"ב עבר"ס
 הכרעה ה"י והרמ"א הכרעה נגמ"ס לקצוע הלכה על

פיהם אכל חכן גר"ן שהכרעה השי"ע ח"י שחש"ן להכרעה
 נמרה וכמע"ן דל"ן ל"ס ע"ד ש"ס ספק כאשר הרמ"א
 ז"ה שחמ"ל אפ"ל הל"ה נכ"י ד"כ"ס ו"ס נ"ס ש"י מ"י
 מחל"ק"ת ע"י ז"ה ח"ה הל"ה כ"ה ש"א הלכה כרעה
 ז"ה האוק"ר וח"ל"י ש"ה הל"ה כ"ח"ר"י דלמ"א גר"ן
 הש"י הלכה כאוק"ר"ס ונכ"י א"ס מח"ר"ן נפשי"ע מ"ס
 דנכ"י הר"ס הכרע השי"ע כהמח"ר"ן והחז"ר לך ל"מ"א
 דברי מהר"י ל"ל ק"י ב"י נחש"ו נ"ד פסק המספ"י שחמ"ל
 ק"י ק"ל ד"ן המרה ע"ס וכן נח"א דרש"י כ"ן דכר"י
 נע"י השי"ע וקבע הלכה והשי"ב"א ל"ן לר"ב צ"ד מה כ"ה
 רש"י נמקומו צ"ה וא"ן ספק כ"י נמקומו של ר"א אח"י
 אשר עמ"ד ורד"ו עפ"י הרוב דל"ן הלכה כר"א מ"י מה"ס
 הכרע ע"ס נצ"ה היה מנ"א לנ"ד ונק"ל דלח"י ר"ס
 ל"ה"ט כח"ב א"ס לא ש"ס צ"ה היה המחלוק"ת ע"ס י"ס
 הכרעה אח"ה עפ"י הרוב או ק"ל היה הכרעה ונד"א
 ג"ס ר"א א"ס היה צ"ה ח"י הכרעה כד"ן היה מנע"ל
 רע"ו דל"כ ח"י היה עו"ס"ן לו כר"א נ"י מה"ב שג"א
 ר"מ לעשות להמ"ר"י ז"ל וכ"י אחר"ג ג"ס ע"ס ח"ב
 הש"ל"ה ד"ן קבל"ה הכרעה השי"ע ש"א י"י הפוסק
 ע"ז אפי"ן ו"ן כי ח"י קבל"ה הכרעה השי"ע נמה
 שחל"ק הקדו"ס"ס הר"ף והרע"ס והראש"ש ונע"ל ח"ס'
 והרש"א ז"ל ודכו"ה ח"ל הפוסק"ס שר"ע נח"ר ש"ל
 מלא מנ"ס ע"ד ד"ר שלא הרע"ס ושי"ע א"ס סח"ר
 ע"רש"ת ע"ד רש"י ו"א אפי"ן כלל ש"מ"ל לע"ס כ"ס
 לחז"ן אשר יכ"ע נז"ל"ו"ה כ"ד רע"ס ור"ב ה"י והרע"י
 ע"ו הכרעה מל"ד רוב הפוסק"ס שחש"ו ומ"י א"ס מל"ד
 הע"ב"א ש"ה"ו כפ"כ"ר ש"ר"א ל"ס רע"ו ונע"קו"ת
 ש"הר"י ב"ן הפוסק"ס שצ"ר"ו יז"ר מקוב"ל ור"א ח"י
 יז"ר חוק"ת ולפע"מ"ס פסק"י צ" כספ"ק נע"ל טורה ונכ"י
 ע"ד מלא מ"ק"ס אשר חכ"ס לחז"ן חולק על הכרעה
 כ"ו הש"ך וה"י א"ס שמוע"ן לו א"א ש"ע"ס אשר י"ל
 בן זכ"ר"ס שלי"ק"ת הנ"י והרע"ל מל"ז"ה פוסק"ס ומש"ו
 שלא כע"ל א"כ הר"ן צ"ר אר"ס"ס ה"ל ח"ן ל"ו צ"ה הכרעה
 ר"ק ש"ל"ו קוב"ב ע"ס מ"פ ש"ו נח"ק"י מל"ד ש"ר"א
 ע"ד ש"ן על ע"ר מ"ס"ס כל ע"ד שלא רע"ו ח"ק"ב וכא"ש
 צ"ו הקט"ע וש"ך וע"ו והנ"ס ואחר"כ"ס לה"ס ופסק"י
 נ"ס צ"ה"ט א"ס נ"ר"ן אח"י הח"מ"ן ה"ל חל"ה ע"ר"י
 הר"ה הפוסק"ס א"ה הר"ש אפר"ס דר"י מני"ט הפוסק
 הכה"י וכ"ל"ל צ"ה ו"ן לה"ר"י ע"ד הבח"י ח"י צ"ק"א
 מהגר"י רמז"ק כד"י צ"ה מ"סח"ס"י ח"ה צ"ר"ו"ת פ"ה
 מ"י חז"ר ב"י ונפ"א"י ע"ס דנע"ט"ס ח"ה ע"ס"ס כד"י
 ר"ק דב"ש"ד מ"ל"ק ח"י ח"ה לו ר"ן ז"ן ע"ד
 ופ"ה הע"ד הרמ"א והרש"ל שר"ב"ו מהר"י ז"ל ע"ס
 מנ"ס כד"ר"ו ו"ס לב"ן דע"ו ח"ך לא ח"ר ע"ר"ס ר"ס
 ולכ"ה"ט

ולבוארה הכל גם הרבים שדים דלון זזה חוקר הורה רק שרולים לעשויה חקקה וקייג לפרה וזנה ספיר הים יכול מהרי"ף שלא לעשות להקתם כי מה סחם עליו בעקומו וכי יוכל להקן צדיע זחה חקקה על צדיע האחרת ואחנם אם הם כבר חקקה מהרע"ע זזה שלא למאן לא היה מועיל זזה העללה רי עטרו כהר"ש ש"כאל חכם אחרון לחוק דזה דוקא צדן מריי הסורה חבל גבי חקקה שחקן כן לא עיי טעוה אורחה לש שחקין יהלוק עליו רק דעוילי זזה הורה כיון שלא תפסע חקור זכל ישראל כייד רכיה כיה ואפי' זביהם אחריהם יסולין לישראל עיי כעקבתה הפריה זמכתי' אמנם דלוי דמהרי"ף קבר דלא גזר או אפי' גזר ידע מהרי"ף שלא כהקבלה צדן תורה שיהי כה רין חקקה אמנם אפי' תלמידי צדיה מנעם קשה הים צומיט שחפסרט עפי' זכל עבר ופנה רוב עפי' דיה לומר דזה ריה מעט אחרי רבים להפסח ולומר דלון חט דיה זזה רק אחרי אוקן החכמים ססם להרבי פה סתחולווד דין רין אפי' והכי משמע מה דני דייני עשצו לדון שבעבר הדין עפי' ענים מכה אחרי רבי והיה חפסר זזה להפצ על טענה הסועים על טענם קי"ל דהרי אחרי רבים כחוב וקדמו זזה סרדיו חלף קיי

וכן חרבו קפחא דאמר (עו) ערמיקן מן המילוינין וחי עטום שזילול זחסי' היה מהריד דוד לענכ ילי ולמדה למאן כדי לזולו וכי מלומד הרעם מתיב אורח עמח ואפילו הקסור הדברים עד קמוך לגרולו זכולי היה דעמו לפסוחה שחשור מן המילוינין כי כל אוקן הימים עד קמוך לגרולו שידלה זכרנים לחצר ואפילו למדה זודאי יע לרובי לבק זטה לומי דלמדה למאן זכאופן דקנה האו לו דאמיה עמקה דרע זמכטי לא זבימא דהיה טעם לערין אפי' זגדולה כדאיחא זפרק האיט מקדס או שמה רוח טומאה חזי זזה דכחא לה זקב כורה ועפלות זזה משמעטס קוזי ופריסוה ועלה על דעמו דספיר טפי למאן או קיד או עשה שלא כהבון לפיכך עושין לו שלא כהבון משום דעבר אדעתא דרימי כדאיחא זכופי ולא ידע מהררי"ף דרבי טמחה פליג על פריה כדאיחא זכאזיג טכאזי טכיהם והארין זכין וזיל חס שחר להשיא יחומה קטנה האלויה למאן ר"פ זיש כחב זפריה אמר גלון חמיר הסיבין חק ואזכרתי כדאיחא לקוון יחומה לקדושה תבעיי דלייה דבינרת חק כדאיחא מן המילוינין כדאמור רבנן ורייה דמקבי יחומי קטנה שוכחין ליה ועפיינא ליה מיה לא עמפקין לה מנענה עכ"ל. ולא כהירא למורי סיר טעמה זילי דהא דאמרי' לעולם יחרקן מן המילוינין הייט כרעפסרט תלמודא דילמא גדלה ומחסידי חבל שלא להשיא יחומי קטנה שלא לירי מילון לרבי זה אין דלייה מעס וכחב זמרי סיר טמחה דמקצנזא דכיון דתקיס לה רבנן קידושין וגיטויין חק זכנין של יחומה לקדי' להגין לה קדי' שקדימיה חר וכן עמח דרבי עכ"ל. ומדמקיס וכן עמח דרבי משמע דקבירא ליה דרביי טמחה בעדכין וכן משמע מדברי זכו מהרי"ף חיים זיל זיל שקרי הייט זכחם דעה רביי טמחה ולא הזכיר רבי טמחה זכטמו ודילג פריה ודעמו לגמרי כי זיל ונחר להשיא יחומי קטרי הראויה למאן להגין לה עכ"ל. ולפיז היה מהריד דוד לענכ ילי ספיר עבר ואמ"ג דיש לרחה דהרי"ף חיים כפסיקוה גדולי הדור כרמשמע מלכות חק זכנין של יחומה כי הם יודעין להעריך ויטעור איחא ראו ואיחא אינו ראו ולהארין זמן היטויין או לקלך ולרואה ולעייין דלא טייך זכרוש הייט דריי כל יד חט רבנן הגרים והמשחקי' זכטיוקי מעכבין מטיח אמנם אחרי שארי רוחה סטולם הקרימו דספיר עבר לין להסיר אחריי ואיפטר החילה טכתי וטעור כדי שיהיה לו פרכה זכרוסה כדי ללמוד וללמד לשמור ולעשות ויען שאין לו ידעיה זכרוש העניין חלה מה זכרוש זכריעה ועל כן הפכתי' לזכר שר דרבי אחר יען רחמי טיט שסרדיון על הזיר שמיחל זכפיהי' שחאח פקול ולא כהאר

וכי מתיבם וחי טעם משכר די משמע רלבזר גזירה וסכמה זכיי' זכרל חכמי' ישראל חקא שנעולם ואפסר דזה דוקא זכולל לכל ישראל חבל לעיר אחת די חכמים של לוח העיר ועי הקדמתה זיה היד זזה חלה שמה לה לחפס זכרה חק רי מהרי"ף הלא זכרל חומר זריק החאקון זכרוש זכא רעמו וחקרו חלו היה לפנים טענה מהרי"ף הייט יודעין דקדוח וחי שחמדה צדן חף דודאי' החולקי' עליו למיש כיווני. ויטע אפי' זכרה למאן דרבר דלרבי חובו ריל לא מליט עיי חובו כרדי ועוכס וזכרהקיא ודאי לא כייד טליד קמיב חלה אפי' זכנעה כרדי זכ לא מליט עיי ועמחייט זכרניות (עו) מהרי"ף מן המילוינין. זכנעה קייט אי זכררי ריט ויגש חלו יארה וכי זכנתי יטעו שלא יפליר ולא יעבור עיי חביו וינחמכין חן זה אמרי' ויטק כמזכור זכשים דמקשה זזה על הא דעלמדיון חושה למאן ועי' מהרשיא טס] והאמת הוא שלא יחסי עלה לקטנה שחמאן גם שלא ישיאו חשה קטנה [זה חליל זמחלוקת פריה וריש טכאזי רי

רי לקמן עיך וכיח המחיצ והכי קיימיל כבדתי רס' קס' קיז וככהיג בנמנש עיח כי דלרין קיושין ומחדש קים אכל אס למדה למאן ענור זה לא נפסל המיאון ולא דיעא: טעמא (ח) כי אחר כוונת הלב תן. ריל דלף כאשר מניעם זה לא דבר רי כלל לפסול המיאון טעמם שלא יתקום מה שזמם מהר"ף לעשות זילול בזהרין ע"מ

שלימה מהר"ף וכן מוצאך צטסקי' ולא ארע מהשכי' בפיה שס נקסם גליא מחבא עיש. ריה שהציח רי ה' מחבא בחיך שס והאחריה ה' הוא לפכטי צה' מ'ואון ושס צקומי האויז' שחיבר בט מהרה אויז' איחא אס ומחר סי. דלל כמו שהעתיק רי וליכא נחא הכרעה (טו) ודריעבר אפי' בשכי' לפריח. יצומס קיז צ' וטעם מר צטלטה פרישי' רש קנאדרין דהוי כמו גט ונמאל למד דגט צניי טלטה [סב"י] ועוויז' חיל קס"י השמייה ולא העלה זמח לדבר צבור לפסול מהיע' גט צלילה וערע"א קס"י קיב' וצמחיק איחא כח. עיש אס הקדושין שמים לריכין צרכה עי' שיע

ועודה ומתקא עליהן ואמרה אי אפשי בפלוכי צעלי זה מ'ואון פירשו רצוח' אפילו ליכא ציה דין ויה דהכי משתוק שחקי ולא מודעי יחר על כן אמר רי יודא אפי' שגרי' צעלה אלל חזוכי להצי' חפן עשלו ואמרה אי אפשי בפלוכי' צעלי' אין לך מ'ואון גדול ומה פ' רבינן זילל דליכא אלמח חטובי ואיכא למימר דמשי' דאטרה' הוא משמע דמ'ואון הוי אפי' ציחד שלא צפניו ומסייע למורי היר שמח' כרפיש' ליעיל דאפי' ציז לברי' הוי מ'ואון כדאמרי' צירושמי' רצי' נא צסס רי חייא צר אשי' כ' עכיל הרי אפי' צמקוס דמשחק שחקי וזל' מודעי ואפי' צמקוס יחר ואפי' צפניו הוי מ'ואון ואח' רצוח' ילי' אל האשמיזי' על ששס מצלי' וצניי' ראי' שהמ'ואון מ'ואון כי צד און המחמירין כמחם וחיליה וחס להחירה לעלמא צלל גט ועל הסעסא צלל גט אמרי' שוכן גרד יכטו מדש אלל הכני רוחא סבל צו המחמס על המ'ואון ויש מהלומים ילי' סכמחו על ערי' סקלח אפי' חיל איחא גמורי' אלו כחצו הרי' הוי אחר' מ'ואונה כקודם מ'ואוכי הוי' מקסיק אלל לכחוב איחא גמורה אף על גב צנודחי' כל כוונתם לשס שמיס' ולהחמיר יס לט דלקדק על הלשון פן חיו עני' הארץ' ליעמוד ממוכה לשקר וחסיהס מוצרא דאחל ליי' קילח. כי' אמרו איחא גמורה הוי' ואס יקדשי' אחר יאמרו אין קידוש' שכי' קידושין וחלל' ען השני צלל גט או יאמר אין קידושין חופסי' צאחוסה כדאיחא צפי' האסי' מוקדש צשיעס קעניס שחקדשה שלא לדעה צזיה כי' ועיש ומשקא זו פן כפיך מיק ח'י חירצס הצוי' ילי' הל'ס לנלוח ציס כחן מוקדש שמו'אונס מ'ואון ואחס רצוח' עליכס מוטל לעיין ולחקן אס יס לחיש אס לא יחפייסו לחיות יחד דלס יחפייסו לחיות יחד יחד איפשר לומר שחקדוש' שכי' יוכיחו שאיכנס איחא גמורה גס על הקדושין שמים אס יחפייסו לחיות יחד כאשר מן הכחון אס הקדושין לריכין צרכה וחף אס למדח' קיבוי'וא' מכל מהר"ף מכל מוקדס הל'ב יודע מרה נפשו אס לעזק אס לנקלקלס ולא ישא עליו חמא על סיה מהר"ר דין וייסי' (יז) כי' איחא סוכה הל'ב כן הוי הדצרי' ועל גס כ'אמר וירחל' ויאלקח' ללח עדיף וסמחא דרצי' חייא צרי' אפי' דיהס דניל' כי' צווא דיהס הפיל על אפי' וחס אמר ארמון הוא ילי'ני' מיל' הרע כי' כדאיחא חסס סי'ז דקדושין ועיש וסמח' לי' דין ואחס' וטלס כמחצו

דנחמה זו על מרו ועבר והלכ כשאל רמיע חי' מלקוח
 דנחמה לליקורא קמסין ויכב היעניס פי' עבד רים
 אשה קמרה ועברה אף ספסר לה בעלה אחיב מלקין
 לוחה ובסודרי' יד קפ"ד חנה עם הפרח הנבל מי'ג
 גי' וזין וזין הסרה על העבר אזל כשפר לה והיא לא
 ידעה ועברה פטירה ממלקות כדא' דבר' אפי' וקדמו
 הדין] והא דרשא לליקורא קמסין אי' רב לפרה נקרבן
 וכמד' הכי נמחמו קד' אי' דבר מחשבתו אזלין וחי'י
 מוחל על שגגתו אף דהיכלי מילתא שבהיתר עשה
 אדו והמכר על פסיסא נמחב סאלה מהי' אפי' לקרבן
 כדא' כחלוד ערוך כשנעוטה כח' אי' אמר'ו אחר אפי'
 אפי' חכמה כולם כשאל עליה אי' שנוג' ומשק' קרבן
 [דשאל ויפטר מקרבן] אי' נמד' מהמק' מלקוח הרי
 מוציא ישראל מעיל לקרבן דלא כרמין וגם דמעיל
 למלקוח דלא כבי' יעקב ויכ' הא דלר'ך כפרה היא רק
 לעו'ש שמי' דלא אחר כוכה הל'ן סן הדברים ואפי'
 לנבי עוש' עמי' קל הכי דשאל אחיב מהי' דלא
 כשאל שהרי כחב הראש' דאפי' לא הסרו זו למלקות
 כשאל מעטע' דם עליו עו'ש' השנועה ומה יועיל הא
 עו'ש' אי'כ' גם אחר השאלה שפרי לר'ך כפרה ועי' דבזה
 קל עו'ש' שמי' עמ' לא כשאל ואפשר דהמיע' הראצ'ד
 לא קיל כהראש' נחיד סי' רל"ז כדדמ' הגה' אי' יוד
 רליה דגרימ' ועמי' נדור כשגב כחלב [לפי דעתו] ואכלו
 והאחיב טרע' שיהו' שומן דפטור מקרבן ולפי' דלפי' משכנתו
 היה חלב לפי' האמת הוא שומן ואפשר עי'פ' המזון היה
 לפי'ש' הידוע' שיה' דתרומו' מה' בן קנר כשוא' שומן
 וכמלא' חלב דחי' קרבן מה' בן שיהו' איקור וכמלא'
 הי'ר' קפטור לא הצטרכין אחר לו נעלכין ומין או הדע'
 אלו' מוחסיו והבי' הקצ' מיד עשו' מוצ' קרבן על שגגתו
 יא' זה שאפי' ידע' אי' טרע' וטעמו מאוד איך' עלה
 עי'ך לחי' קרבן על המוד' עי'כ' נדע' וטעמו קפ'ר
 שיהו' חלב [ואכלו] כשנוג' בין קנר שמוה' לאכול חלב
 וכולא' בזה] וכמלא' הי'ר' כי' בזה' שומן הוא לא חלב
 עי' לנבי קרבן שפרי לר'ך כפרה כי' כפי' דמטו' היה
 לו בזה' שגגה' איקור והי'ש' הקצ' מידעו'ו' את האמת
 הצדור חי' קרבן על שגגתו' עי'כ' ש' אפי' ידע' את
 הצדור לא יפרו' שפרי' אררבה' זה הי'ר' הוא ולא איקור
 לפי' האמת. אי'ר' דרפ' הבי' עננתו' דאי'ר' מיד דחי'י
 קרבן וקדמו' בזה' נק' יושע'ו' נפ'י'ך דרך קושי' דרך
 יח'ן לחי'ו' על מחשבתו' ואפשר לומר דם מי'י' דאחר
 דשמו' הקי'יה' נמל'ח' גי'כ' כחש'ה' כנבי' דעתה' אי' נחר'
 מחשבתו' חלטה' הא' לליקורא קמסין וזי' נחר' מעשי' גי'כ'
 מעשה' איקור הוא דחי'י' גם השכי'יה' כחש'ה' כנבי' ולא
 פעל' כלום וכן כחש'ק' נאמר' כהעלה' חטוק' מה' דגי'כ'

מעשו' של איקור הם' אהמס' מיד דפטור הי'ו' דכין' דאלו'
 ידע' מה' דהראשונה' כחש'ה' הי'יה' נורה' לו' לכחש'יה'
 לשוח'ה' כדאמר' ע'ס' הנא' שמי'ה' וישא'ר' ולא הי'יה' חש'ש'
 כלל' שמה' חמלא' גם' הוא' כחש'ה' כנבי'ע' וכן' גבי' חטוק'
 הי'יה' מורה' לפרו'ש' מלוד'ה' דלמא' יעלם' מי' עי'כ' כחשב'
 בזה'מ' מעשה' הי'יה' אף' פעלה' כידו' מעשה' איקור' אכל'
 הי'י' עעשה' בזה'מ' מעשה' מוחסיו' כבון' שיה'יה' שמי'יה'
 כנבי'ע' והעלה' חטוק' מי' לבי'ע' פטור' וז'ש' ואפשר' גם'
 גבי' ודעה' ועלמק' ש"ך' ז'ה' כבון' המג'של' כשג'ה' והסרו'
 זו' והצלו' במקרה' לכהן' חילה' מסי'ן' וולך' לזה' החשב'יל'
 וזי'כ' כזי' שח'טלו'ש' מה' דלדרי'ו' דפקס' כמד' דפטור'
 ההי'ד' דפטור' גם' בזה' ולמד' חי'י' ההי'ד' בזה' וכן' ע' לר'ון'
 ככל' דרי' הסורה' :

ובס' דכ"י' אוח' עי'א' נער' שמה' ק'ס' העי'ה' וז'ש' כחב'
 קודע' כשג'ה' והללי'ה' שהקיה' והגרי'א' אחר' שג'ד'
 דגין' רפואה' קגול'יה' כשג'ה' נדע'ה' חטוק'ים' כי' דחי'י'
 להרמיל' דאק'ר' מי'ם' נבד' דעשה' והללי'ה' ע"ד' שג'ה' דפק'
 כהעלה' דבי' וחי'טוק' דפטור' ואפי' להראצ'ד' זיל' דחי'י'
 הכא' דלא' העלה' רק' חטוק' וז'לי' לבי'ע' פטור' והרי' הסוק'
 מקמי'ס' מחי'פ' מייע' ללול' דפטור' מעטע' אי' עמק'יע'
 אורח'ים' אי'כ' עמי'ס' הכא' דכנר' קבל' חטוק'ים' יפטור' מעטע'
 דהוא' פטור' על' החי'טוק' פטור' מי' על' העי'ס'
 שהיו' נמח'ש'תו' אי'כ' מוציא' דקיל' דאם' העלה'
 חטוק' לג' דפטור' [זה' ביאור' אמר'ו' בזה'י' וברמי' הכי'יא'
 קי'יא' הקי' משת' ב'י' חטוא'ת' דכל' המעשה' דהי'ר'ח'ר' מי'ם'
 חי'י' ודחי'י' בזה' הכרי'י' ולפי' תי' אי'ש' דר'ס' הי'ח'ר'
 מעטע' אי' מקלע'י' אורח'ים' וז' לא' חטוק'ים' מחשבתו' שהרי'
 לא' ישאר' מה' ללול' משאי'כ' כשחט' ב'י' חטוא'ת' הי'ר'ח'
 משום' דמלא'ה' כחש'ה' כנבי'ע' ויהק'ים' מחשבתו' והנן'
 והי'ט' דלא' נקיי'מה' מחשבתו' והכא' כשוא' פ'כ' והי'טול'
 הי'ז' שופ'ך' דמי'ס' אפי' איקור' דלמא' [זה' עי'כ' ונוד'י'
 אי' היה' לו' שהיה' למיחל'ך' כיד' אי' ע'ר' לחלל' שג'ה'
 כרפואה' קגול'יה' אם' לאו' ולא' כמלך' ודאי' דשנוג' אי' לחי'ו'
 חטוא'ת' להראצ'ד' דאף' דפ'ס' לא' העלה' רק' חטוק' מי'ם' דמי'
 כשחט' ב'י' חטוא'ת' שהרי' כתי'ב' יח'י'א' מחשבתו' כמו' שחילק'
 בעלמו' דמי'ן' לו' שהעלה' חטוק' דלמא' בזה'מ' היה' מקיה'ל'
 שהרי' נוד'י' להפסק'י' דלא' מחללי'ן' שג'ה' עובר' קגולה'
 משום' דלא' חו'עיל' אי'כ' עי'כ' לת'ו'ת' כן' במקרה' ולדעת'ם'
 את' קיי'ר'ין' אף' בזה' ה' לו' עש'ים' למיחל'ך' כיד' ודאי'
 דמל'יה' עשה' מה' שג'ה' אף' י'א'ם' היה' חטוק'ים' מק'א' טרס'
 שגור' עשה' חטוא'ת' כיו'ן' שיה' מוח'ז' למשום' לו' דמי'
 לר'ז' עשה' כפי'א' והי'טול'ו' נבחר'ה' ולא' לל'ך' כ'י' כדאי'
 הס'ס' ומה' כדא'ה' דלא' לרמי' פ"צ' דשג'ה' כחסי'ן' לשעלי'ת'
 חטוק' והעלה' דמי'ס' דפטור' חי'י' ומי'שג' בזה' קושי' סי'
 יחשע'